

CRETAN TIMES

CRETAN.COM.AU

PERIODICAL OF THE CRETAN FEDERATION OF AUSTRALIA & NEW ZEALAND • ISSUE 4 – JULY 2021

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΚΩΣΤΑ ΜΟΥΝΤΑΚΗ

ANZAC BISCUIT TINS
FOR 80TH BATTLE OF CRETE

2500 POPPIES TO CRETE FROM AUSTRALIA

CRETAN FEDERATION OF
AUSTRALIA & NEW ZEALAND

NATIONAL COUNCIL

Tony Tsourdalakis (VIC)
President

Herc Kasselakis (QLD)
A'Vice President

Maria Lagoudakis (NSW)
B'Vice President

Manolis Vantarakis (VIC)
Secretary

Mary Rissakis (VIC)
Treasurer

Milton Stamatakos (VIC)
Public Relations Officer

Anna Psarakis (VIC)
Council Member

George Katheklakis (ACT)
Council Member

Vicki Kalogeropoulos (TAS)
Council Member

Pantelis Fridakis (SA)
Council Member

Manois Yerogiannakis (WA)
Council Member

Stan Nikitopoulos (NZ)
Council Member

STATE PRESIDENTS

Terry Saviolakis (NSW)

John Fiotakis (TAS)

Anthony Katsanevas (QLD)

Michael Houdalakis (VIC)

Manuel Starakis (VIC)

OFFICE

Cretan Village, Members Pavillion
90 Cathies Lane Wantirna South

POSTAL ADDRESS

P. O. BOX 280 Preston VIC 3072

TELEPHONE

Office : (03) 98000148
Mobile : 0419856736

EMAILS

president@cretan.com.au
admin@cretan.com.au
youth@cretan.com.au

WEB

www.cretan.com.au

FACEBOOK

Cretan Federation of Australia & N. Z.

INSTAGRAM

cretanyouthauandnz

EDITORIAL TEAM

Tony Tsourdalakis, Joanna Psarakis,
Mary Rissakis, Steph Houdalakis,
Natasha Spanos, Manolis Vandarakis ,
Christos Tzanidakis & Paula Sagiadellis

PRESIDENTS MESSAGES

Dear Fellow Cretans,

Χριστός Ανέστη και Χρόνια Πολλά,

What a relief it was this year to have the opportunity to celebrate our Orthodox Easter with family and friends, in comparison to last years lockdown. I hope you all enjoyed it, as much as I did.

It was very pleasing to see most of our member constituents managed to celebrate and commemorate the 80th Anniversary for the Battle of Crete in grand fashion in almost every city across the country. Thank you to our Cretan Organisations in Sydney, Hobart, Canberra, Adelaide and Wellington for their invitations to attend their events. I attended very moving ceremonies in Hobart, Canberra and Sydney which was clearly a highlight. Looking forward to attending events in the other cities in the future. Unfortunately, Covid 19 put a damper on our proposed visit to Crete this year, but with a bit of luck, we can commemorate in Crete in 2022.

An important milestone that we celebrated in Melbourne and Sydney was the 50th Anniversary of the arrival of the great lyrist Kostas Mountakis back in 1971 and 30th Anniversary of his passing in 1991. Thank you to the Cretan organisations in Melbourne and Sydney that made it happen and in particular our Musicians here in Australia Sifis Tsourdalakis, Yiannis Pollakis, Michael Platyrachos and Antonis Petrantonakis. They were both great concerts.

Great news, our Cretan Brothers in New Zealand are preparing to welcome us to Wellington for the 41st National Convention in January 2022. Programming is already under way. Start planning your holidays and stay tuned for event details over the next month. It will be a historic convention and one not to miss. We are working with our Australian authorities and with a bit of luck we may have Cretan Musicians from Crete present in New Zealand for our Convention.

Enjoy this bumper edition of Cretan Times with plenty of news, articles and events covered. In particular I take this opportunity to congratulate our Cretan Australians that are profiled in this issue and have all excelled and continue to make us proud. We will continue to present Young Cretan success stories in future issues.

In closing once again a big thank you to our sponsors in this issue. I urge and encourage you all to support them, so they can continue supporting the Federation and its activities.

Your Fraternally,

Tony Tsourdalakis
National President

Greetings fellow Cretans across the nation,

Australia and New Zealand we're both blessed throughout 2020 as we had comparatively low cases of COVID-19 throughout last year we were still about to rebound from a globally terrible year. Due to the success of Australia's handling of the pandemic in 2021 our member states have been able to partially begin to return to normal with events commemorating the Battle of Crete.

Even though our Battle of Crete commemorative events looked differently to how they were held in the past, we were lucky enough to be able to have an in person ceremony. Not only this but the current Victorian club youth presidents along with myself were personally invited to lay wreaths. Even though we did not have dignitaries personally visiting us we the youth were still able to partake in the festivities.

We are also proud to announce that we are again hosting a youth art competition to commemorate not only the Cretan war front and the Australian, New Zealand, Greek and civilian fighters, but also Hellenism in general, as we will be expanding the criteria in which to enter.

If you or your loved ones are interested in entering please head over to our Facebook page and follow the criteria to enter.

Enjoy reading and please make sure to follow us on our social media to keep up with any items on our agenda

Thank You,

Polina Nikolakakis
National Youth President

THE CONTRIBUTION OF THE CHURCH IN THE WAR OF CRETE

His Eminence Archbishop of Australia MAKARIOS

Orthodoxy is the true Church of Christ. It is the One, Holy, Catholic and Apostolic Church. It is the spiritual space where the content of Orthodoxy which was received through revelation is truly experienced as the continuous presence of salvation and its aim is to transform human-kind and the whole world. The content of Orthodoxy is Christ extended through the ages as taught by the Apostles, and the Fathers, and as it was made dogma through the Ecumenical Synods. Although the character of Orthodoxy is universal as its mission is universal, no one can question its special relationship with Hellenism, and no one can deny its Greek characteristics. Orthodoxy and the Greek race are connected in a union of love, sacrifice, and triumph. Clearly without the Orthodox Church and the Christian heritage, Greece would not exist in the form it exists today. Our national historian Konstantinos Paparigopoulos writes: "The Greek Nation was not saved, at least historically its value was not saved, except

through its Christian alliance". And the wise historian, Spiridon Zambellios concurs completely with our national historian, and he observes, "The name of Greece without Christianity would not have come to exist except in libraries and in the memories of philosophers."

This belief becomes more pronounced if we look at our history from 1453 onwards. There we will see that our Church played an important role in the preservation of the nation during the dark years of the Turkish occupation, as well as in the liberation struggle. As Moria's legendary elder said: "[...] first, the clergy came to the struggle with the cross and with the sword in their hands to save the wandering flock and lead it to its freedom physically, politically and religiously; It was the Clergy that kept the letters and the language. [...] Who can, therefore, criticize this God-given clergy? And yet after the overthrow of the Turkish dynasty we see that things were

said... that were random... and a lot was said against the Clergy".

If we move on to the more recent years, we will find again that in the Macedonian struggle, the Great Church of Christ was the reference point for the identity of the Greeks and hundreds of clergman sacrificed themselves so that their flock had the right to glorify God in the Greek language. Our great poet Giorgos Seferis would later observe, "For us the war was something else- it was a fight for our faith in Christ / and for the soul of man bent at his knees before the Invincible Champion, / the suffering of Romaioi was depicted in her eyes, on her mosaic," because every bloody struggle for the defense and liberation of Greece by the holy martyrs and saints, is a sacred struggle, and such a struggle could not leave our Church uninvolved.

During the Greek-Italian war of 1940, the Church took the lead in a variety of way. The Holy Synod of the Church of Greece from the very first moment blessed the weapons of the fighters and called upon all Christian Churches throughout the whole world, to denounce the fascist invasion. In all the Holy Metropolis there were constant entreaties to Panaghia for the successful outcome of the struggle, and our people were consoled through appropriate speeches from Hierarchs and other clergy.

As the late Metropolitan Nikias Georgios characteristically wrote, "the Holy Spoon was filled with tears when the priest offered the Holy of the Holies to the soldiers". It is very characteristic of the momentous message of the Holy Synod to the Greek people, where among other things it said: "... The Church blesses the holy weapons and believes that the children of the fatherland will be obedient to its orders and to God's, and they will rush with one soul and one heart to struggle for the altar and the hearth and for freedom and honor, and they will thus continue the struggle and will prefer the beautiful death for freedom to the ugly life of slavery..."

Of course, the phenomenon of clerics fighting with soldiers in the mountains of the Northern Epirus and later during the period of the Occupation has its roots deep in our religious tradition; the armed struggles of the late Archbishop of Athens Serafim draw inspiration in the great revolutions of the hierarchies during the years of slavery, like that of Metropolitan Trikkis, Dionysios of Philosopher, in the Seventeenth Century. All that has been mentioned is important when we consider the spiritual and historical

struggle of the Cretan Church during the period of the Battle of Crete and later, when the dark powers of the Nazis occupied this stronghold of Orthodoxy which had not been enslaved.

Let us recall the struggle of the Cretan clerics to maintain the faith of the people during the years of the Arab occupation, which lasted about a century, and if we consider the resistance they put forward to the Venetians, who intended the annihilation of Orthodoxy on the island and, if we study the centuries-old struggle against the Ottomans with their campaign at Islamization, and their methodical program to erode the faith and religious identity of the native Cretans, we will find that the response of the Church of Crete to the events of 1941 was the starting point of a centuries-old tradition of resistance and sacrifice.

After the occupation of mainland Greece by German troops, Hitler had drawn up a special strategic operational plan for the occupation of Crete, where its geographical position was of the utmost military importance. In May 1941 Crete, the last part of the Greek state, was attacked by German forces. While the first German paratroopers fell on the island, the Metropolitan of Crete, Vasilios Markakis and other bishops of the island, such as Athanasios Apostolakis of Rethymnio and Avlopotamos, who had also served as schoolmaster of the School of Divinity of Crete, Agathangelos Xirouchakis of Kydonia and Apokoron, Eumenios Fanourakis of Lambis and Sfakia, Philotheos Mazokotakis of Sitia, Petros Dionysios Maragoudakis, Evdokimos Sygelakis of Kissamos and Selinos called on the people to take up arms and defend their freedom. The Metropolitan Vasilios surrounded the walls of Heraklio encouraging his defenders, while the bishop of Kydonia and Apokoron was wounded in the bombing of the Episcopal Palace and he then lived in Holy Monastery Gouvernetou ever since.

During this period, therefore, the Church could not do otherwise but make a major contribution to the struggle, with the simple clergy participating in the armed resistance in divisions and monasteries, such as the abbot Athanasios Lagouvardos of the Preveli Monastery; as well as abbot Timothy Tsagarakis of Holy Monastery of Enofi who offered shelter and supplies to the rebel bodies and allies. At the same time, the Church was close to the people who were facing winter. For an example, let us not forget how the bishop Dionysios of Petra on the day after the invasion began to mobilize the National Organization of Christian Mutual Support (EOKA), and together with the military and the civilians, this body undertook the care of the poor and the sick Christians. But the price paid by the Church was heavy, with imprisonments and executions of clergymen and monks, such as the abbot Gennadios Syllygnakis of the Monastery of Toplou, the monk Kallinikos Papathanasakis and the priest Gregorios Progoulis, vicar of the parish Platanias Kydonia, who took part in the battle of Crete.

The role played by the Metropolitan Vasilios of Crete to whom I referred a moment ago was decisive and is a symbol of the Church's total attitude towards events. His name in the world was Vasileos Markakis and he was born in the village of

Kerame in the diocese of St Basil's Rethymon Crete in 1870. He was tonsured a monk at a young age, and he then went on and studied Theology in the Theological School of Halki and subsequently Law at the National Cappodistrian University of Athens. He then taught at the School of the Holy Spirit, which operated in the Monastery of the same name, located near the village "Kissos" of Agios Vassiliou Rethymno and which was maintained by the Holy Monastery of St. John the Theologian Prevelis, when he was elected Metropolitan of Crete (in the seat of Heraklion). His name was to be associated with the resistance against the Nazis. He did not accept to cooperate with the demands of the occupying forces, since he was fearless and full of courage and love for his country. He armed the people with patriotic sermons in the metropolitan Cathedral in 1942, and then he was arrested, and sentenced to death during the great celebration of March 25th.

The responsibility of the local Church after the exile of the Metropolitan Vasileos was assumed by the Chief Hierarchical Commissioner of the Metropolis, and later Archbishop Evgenios of Crete. As is well known, Evgenios came from the Monastery of Esosifi, where he had been inspired by the fighting spirit of the monks. In this monastery there had always been a resistance movement in the struggle for liberation,

even though during the time of the German occupation it had served as a hospital. That is why the Germans had twice come and pillaged the Monastery and irreparably damaged it. Evgenios had courage and dared to become a founding member of the National Resistance which was a huge event for Crete. He was comforting and provided solace to many. He also inspired people to resist. He was a legendary hero and his priestly robe had been transformed into a banner of freedom. He never feared the Germans (Nazis) as shown by the events of the Province of Viannos in September 1943, and it was because of his intervention the bombing of the port of Heraklion was prevented on the same year.

German General Miller's order was inhumane: "You destroy the Province of Viannos. You execute the males over the age of 16. You execute those you spy in the countryside, regardless of gender and age." In two days, 411 men had been executed and most villages of Viannos had been looted and decimated. More than 300 men had gathered at the school in Epachria for execution. All these atrocities were a retaliation for the Germans who were killed in conflict with rebel groups.

Eugene went with an interpreter to the German general who had camped in the Province and coordinated the destruction operations, with the aim of overturning the execution of the prisoners and destruction of the province. He said to the general, "Stop the unjust and anti-Christian war against civilians. The Cross, which is also your insignia, does not perform such tasks but forgives. The German Nation responsible for the deaths of so many victims and disasters will be humiliated by divine justice." General Miller replied, "Priest, I'm going to execute you and shut your mouth." Eugene, then full of courage, took off his cloak and his cross and said to him: "Behold I am at your disposal, General. I'm ready for you to execute me but leave the others. I leave as my witnesses my cross and my cap in your office." The general was taken by surprise by Eugenios' courage and freed the 300 prisoners, telling him: "Okay priest, I will stop the executions".

In the same way, he spoke out when he was informed that the Germans were trying to destroy the port of Heraklion before leaving Crete. He personally visited the German General and told him: "All day tomorrow I will be at the port of Heraklion. Come and kill me. I'm not afraid of you. But allow for something to give rest to your conscience in relation to the evils you have done in Crete and the many souls you have killed. Leave the port of Heraklion, in order that the life of the people on the island can continue." The General was again swayed by the old man of Eugenios and suspended the order

of destruction of the port of Heraklion.

Of course, many Cretans followed the example of the Chief Hierarchical Commissioner of the Metropolitan of Crete Archimandrite Eugenios. It is worth mentioning, some of these heroic ethnic martyrs who paid the ultimate price for the country:

The monks Parthenios Anagnostakis of the Monastery of Gonia Kissamos, Gerasimos Vromisimakis, Serafim Marinakis, Gervasios Dusakis and Kallinikos Siderakis, were arrested by the Nazis and executed on September 1, 1941. The monks Kallinikos, Timothy, Eumenios, Dosithios and Ierotheos of the monastery of Esosifi were arrested twice by the Germans, tortured and imprisoned. The late P. Konstantinos Angelakis, priest of the Metropolis of Petra developed impressive resistance action, supplying and assisting the local resistance corps. Andreas Vardiabasis, vicar of the village Livadia Mylopotamos. Simeon Drettoulakis, monk of the Monastery of Asomatos Amari. He was executed along with other patriots in August 1944. Fotios Theodosakis, archimandrite at the church of Agios Minas in Heraklion. Damian Kallernis, monk of the Monastery of Arsanio of the Metropolis of Rethymnion and Avlopotamos. Emmanuel Kallernis, a priest in the village of Loutra. Emmanuel Koukourakis, priest of the Community of Prase of the Metropolis of Kydonia and Apokoron. Spyridon Kountourakis, vicar of the village of Esos in the Cathedral of Kissamos. Antony Loudakis, a priest in Kamara village of Kissomou. Konstantinos Markakis, a priest in the Cathedral of Rethymni, died in May 1941 from the torture suffered by the Germans. Kallinikos Papathanasakis, Genadios Syllygnakis and Eumenios Stamatakis, monks of Toplou Monastery. Leonidas Pneumaticakis, priest of the village of Crevata Viannos, was executed on September 14, 1943 along with 22 other parishioners. Gregory Progoulis, priest of the village of Platanias of the Metropolis of Kydonia. Michael Sifakis, vicar of Agia Varvara Heraklion. Georgios Sifakis, priest and teacher in Monofatsi, Heraklion, was arrested along with his son and 51 other parishioners. Kirill Synadakis, priest in the Monastery of St. Anthony Arvis. Alexandros Torakis died in March 1944 from torture. Dorotheos Tsagarakis, monk of the Monastery of Vidiani Lassithi. He actively participated in the National Resistance.

There were also numerous clerics who hid and protected the soldiers of our allies. Most were unknown heroes. A typical figure is the Priest Vasilios Roumeliotakis from Galata-Chania of Crete, who was not only interested for the welfare of those living, but also those who had been killed. During the Battle of Crete in 1941 and beyond, he helped many fighters of the allied forces of "ANZACS", but his main task, is the fact that he kept a record of the dead soldiers buried in the area "Olive Groves" together with their military identities, and so after the end of the Second World War, he demonstrated the exact location where the dead were buried with the simultaneous surrender of their identities to the Greek State. Applying literally the commandment of our Lord Jesus Christ, "Love your neighbor as himself", he even buried German prisoners by proving that Orthodoxy does not distinguish people as Greeks and non-Greeks, friends and enemies; like him many other Cretan priests have managed to offer their help to fellow human beings.

These heroic figures, and so many others document the national action of the representatives of the Church in the great Crete, as in the rest of Greece. It is action that shows the ethos of our cultural and spiritual wealth. Today, as we go through the era of globalization and postmodernism, the questioning of our customs and ethos, the cultural and spiritual conflict of the peoples of the earth, from the

resistance and humanitarian action of the Church of Crete in 1941 onwards, we can conclude that Orthodoxy, is not only in the homeland patria, but also is in this welcoming country that we live in. Both are a part of the Greek whole, and so Orthodoxy has much to offer not only to preserve the character of our national and spiritual life, but above all, it provides a counterweight to the pursuits of a modern world culture that is increasingly derailed from its cultural and moral foundations.

Orthodoxy, which is the Christian measure, is not a past concept, but is the dynamic transformation of the present. "There is no greater love, than to give one's life for one's brother," our Lord says in the Gospel of John. That is exactly what the clergy of the Church of Crete did. And that is why they are an example to be emulated and a starting point for vigilance and further action. The greatest battle of Hellenism against German expansionism was destined to be fought in Crete. The people of Crete with their resistance showed they were worthy to be characterized as proud and unbending Greeks. Together with the rest of the people, the clergy and monks of our Church journeyed, patiently and with self-sacrifice and stood by their flock with self-depravation and took responsibility for protecting it at the cost of their own lives. Despite those who have questioned this history and continue to reject the role of the clergy in the national

struggles, it remains evident that the people during times of national crises accept the help that is given so generously by the Church's representatives. These are the invisible heroes and priests in every city, in every village, ever since the dark years of the Turkish occupation until the German occupation, who stood next to their flock with self-sacrifice and undertook the responsibility to protect them with the price of their own lives. In the same way, in the Battle of Crete, our priests, the Cretan priests and monastics, gave their heroic struggle for the freedom and the dignity of our people.

At this moment, and in conclusion my thoughts go back to this day. In fact, with the anniversary of the Battle of Crete, which we have been celebrating, the account of the famous and great German writer Earhart Kestner, who had been devastated, revealed: "In 1952, I visited Athens for the first time since the war. The German Embassy heard of my intention to visit Crete, and recommended that I say that I am Swiss, because the wounds of the German occupation were still fresh. But I knew the Cretans. From the first moment I said I was German, and not only did I not have a difficult time, but on the contrary when I travelled through Crete, I re-experienced the legendary Cretan hospitality.

At dusk, as the sun was reigning, I approached the German cemeteries, with the last rays of the sun their only companion. But I was wrong. There was a living soul present, a black-dressed woman. I was surprised to see she was lighting candles at the graves of the German soldiers who had died in the war, and she was going from grave to grave.

I approached her and asked her:

- Are you from here?
- Yes, she tells me.
- And then why are you doing this?

At that moment I heard an answer that could only be given in Crete", noted the shocked German author.

This woman replied: "From your pronunciation, you seem to be a stranger my child and you certainly do not know what happened between 1941 and 1944. My husband was killed in the battle of Crete and I then stayed with my only son. He then was also taken from me as a hostage by the Germans in 1943 and then subsequently died at an army camp in Saxen- Houssen. I do not know where my child is buried. But I do know that all the young men buried here also have a mother who is suffering like me. And, so, I light a candle in their memory because their mothers cannot come here. I like to believe that another grieving mother is also lighting a candle for my child, wherever he is buried.

This is a true incident, Fathers and Brothers, and it expresses the universality and ethos of our Crete. It has to do with a precious treasure, which we must preserve and transmit to the forthcoming generations.

Long live Crete!
Long live our Greece!
Long live Australia!

A CRETAN SUCCESS STORY

Andrew Vourvahakis... and Meraki National Sausage King in 1994

Born in Melbourne, Andrew Vourvahakis is very proud of his Greek heritage, with both his parents being from the island of Crete. Having been brought up with strong family values and ties to his roots, Andrew developed a strong sense of community. His involvement within Greek clubs, school and dancing through his youth allowed him to inherit the privilege of Greek culture and

language. An ethos that allowed him to discover his "meraki" and show gratitude to the country that has afforded his family with the opportunity to thrive.

Meraki is a Greek word that can be used in the English language however, it's not commonly used nor widely understood by people outside the community. Drawing on his Greek roots, Andrew has woven this word into his life and his work and is constantly striving to share its meaning with those around him as he considers his success as a realisation of his own passion.

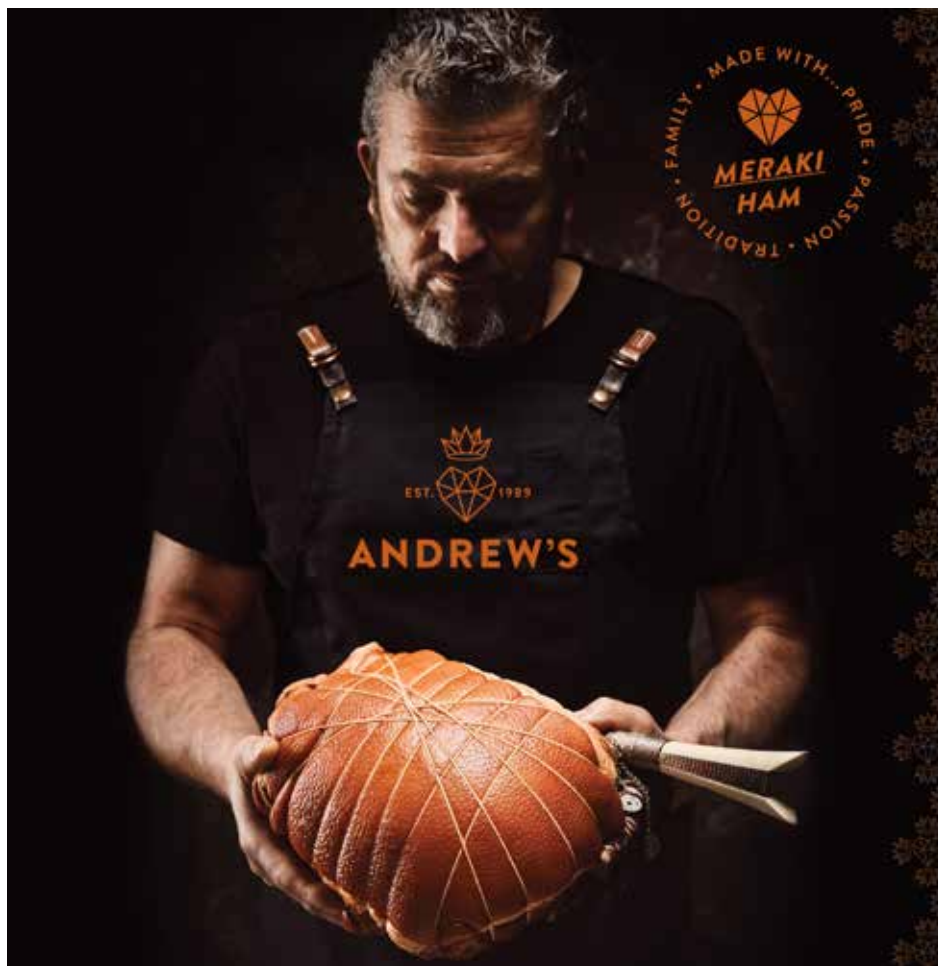
He feels very privileged to have discovered a love for what he does and hopes by sharing the meaning of Meraki and making it the core philosophy of Andrew's Choice that he will inspire others to do the same.

Andrew's journey started in 1982. Then a young boy, he spent his afternoons on an upturned milk crate at the back of a Yarraville butcher shop cleaning trays. At 15

he began his apprenticeship and at 18 he purchased the store from his employer, who today is one of his clients. He is eternally grateful to the Roccuzo family for their support and guidance over those years. Today the Roccuzo family are his clients.

Andrew ran that store with his father Emmanouil as Andrew & Emmanouil

Meat Supply until he established Andrew's Choice in 1989. During these years he discovered his endearing passion for the art of charcuterie. His father advised him that if he was going to go down the path of producing small goods to ensure that he produced the best.

Together, they are very passionate about food, its origins and particularly charcuterie: The art of salting and smoking. They see food as a celebration. A celebration of having access to some of the world's best produce. A celebration of people. A celebration of culture and tradition and most importantly a celebration of time around the table with family. It gives Andrew great pleasure, and he is humbled knowing that what they love to do ends up on your table to share with family and friends.

Over the years, Andrew has been recognised for his passionate hands-on approach to each day, with a proven track record for delivering exceptional results within the industry. He sees every situation as learning experience, taking lessons from everybody and everything around him to strive to do better each day. He loves Melbourne and is dedicated to working with and supporting other local businesses with like-minded values. His focus has and always will be to be authentic to what he does whilst striving to be the best at his craft, rather than the biggest.

Following his father's advise, Andrew attended a course at William Angliss Institute and travelled to central Europe on several occasions to further his skills in small goods. After entering his first sausage competition, Andrew won the title of National Sausage King in 1994. This was the beginning of his award-winning journey, with numerous prestigious accolades from the Australian Meat Industry Council, Melbourne Fine Food Awards, Sydney Royal Fine Food Fair and Australian Pork Limited.

Andrew's passion for making smallgoods led him to leave the retail sector and establish his small yet state of the art Smokehouse in Laverton North in 2006 with his wife Alexia. Born in South Africa to Cypriot parents her family was coincidently in the same industry giving her great insight into the business.

ANZAC BISCUIT TINS DEDICATED TO THE BATTLE OF CRETE

Six Iconic Images on this year's tins

The Cretan Federation of Australia & New Zealand and the Battle of Crete & Greece Commemorative Council in conjunction with Major League Brands are proud to announce that six iconic images all relating to the Battle of Crete will feature on the BAKERS FINEST Commemorative Anzac Biscuit Tins. These tins – which contain Anzac biscuits – are produced by Major League Brands with proceeds going to the RSL to support its work assisting veterans and their families.

All six tins have been dedicated to the 80th Anniversary for the Battle of Crete with images including : (a) Three Stuka Force planes screaming down, the seaside town of Chania, showing peaceful serenity which eventually gave way for a devastating attack, (b) The airborne invasion as the menacing spectacle that confronted the ANZAC and Allied Forces, (c) The Australian RAF Spitfire crew including Australia airmen returning from Rethymnon, (d) Melbourne's Shrine of Remembrance, (e) Canberra's Australian War Memorial and (f) Sydney's ANZAC Memorial in Hyde Park.

Each edition of the tin is adorned with a historic image from Australia's ANZAC legend. This is the second time that an image from the Greece and Crete campaigns has featured on the tins. The first was in 2017 with The image of the diggers on the Acropolis, resting beneath the famous Caryatids of the Erechtheion, symbolising the experience of Greece and its culture by the thousands of Australian soldiers and nurses during the campaign in Greece and Crete.

Mr Tsourdalakis, who is President of the Cretan Federation of Australia & New Zealand, said that it was a great honour to have Crete and its connection to Anzac chosen to feature on this year's commemorative tins. He thanked Mr. Matt Usher from Major League Brands for accepting the proposal to dedicate this year's Tins to the 80th Anniversary for the Battle of Crete.

"This recognition will bring the Anzac connection to Greece into tens of thousands of homes across Australia. This is a great initiative for all of us interested in raising awareness of the Anzacs in Crete in 1941 and more generally for the whole of the Hellenic community in Australia," Mr Tsourdalakis said.

Battle of Crete & Greece Commemorative Council Chairman, Mr. Jim Papadimitriou pointed out that the photographs are very unique photographs of the Australian involvement in the Battle of Crete held in the Australian War Memorial in Canberra.

Both Mr Tsourdalakis and Mr Papadimitriou, urged members of the community to purchase their own Commemorative Anzac Biscuit Tins to support the RSL's work and to have a beautiful reminder and memento of the year when Anzacs came to Greece in WW2 – before they sell-out! The Tins can currently be purchased at all major Woolworths, Coles and Aldi stores across Australia.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΚΡΗΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

Νέο Γενικό Πρόξενο της Ελλάδος στην Μελβούρνη κ. Εμμανουήλ Κακαβελάκη

Οι Προέδροι των Κρητικών Σωματείων της Μελβούρνης είχαν την ευκαιρία να συναντηθούν σε πρώτη επίσκεψη και να καλωσορίσουν στην Μελβούρνη τον νέο Γενικό Πρόξενο της Ελλάδος στην Μελβούρνη κ. Εμμανουήλ Κακαβελάκη.

Ο νέος Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Μελβούρνη ο οποίος τυγχάνει να κατάγεται από τον Νομό Χανίων της Κρήτης ανέλαβε πρόσφατα και είχε την ευκαιρία να ενημερωθεί πλήρως για τις δράσεις και τις προγραμματισμένες εκδηλώσεις των συμπατριωτών του και προσκαλέστηκε να επισκεφθεί και τα δυο κέντρα των Κρητικών τόσο το Κρητικό Χωριό στο Wantirna South τόσο και το Κρητικό Σπίτι στο Brunswick.

Συγκεκριμένα στην συνάντηση παραβρέθηκαν ο Πρόεδρος της Κρητικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας & Νέα Ζηλανδίας κ. Αντώνης Τσουρδαλάκης, ο Πρόεδρος της Κρητικής Αδελφότητας Μελβούρνης & Βικτωρίας κ. Μιχάλης Χουδαλάκης, ο Πρόεδρος της Παγκρήτιας Ένωσης Μελβούρνης & Βικτωρίας κ. Μανώλης Σταράκης και ο Πρόεδρος της Συντονιστικής Επιτροπής Μνήμης Μάχης της Κρήτης κ. Δημήτρης Παπαδημητρίου.

Μεταξύ άλλων θεμάτων που συζητήθηκαν είναι και οι μεγάλες εκδηλώσεις για τα 80 Χρόνια από την Μάχη της Κρήτης το 2021, ως επίσης και την δυναμική συμμετοχή των Κρητικών Σωματείων στο επίσημο εορταστικό πρόγραμμα για τα 200 Χρόνια από την Εθνική μας παλιγγενεσία εδώ στην Βικτώρια.

Ο νέος Γενικός Πρόξενος έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για το έργο των Κρητών της Μελβούρνης και είναι πρόθυμος να συμβάλει στην προσπάθεια αυτή κατά την θητεία του στη Βικτώρια. Οι Προέδροι των Κρητικών Οργανισμών του ευχήθηκαν καλή θητεία και καλή παραμονή στην Μελβούρνη.

BATTLE OF CRETE MEMORIAL UNVEILED

Kings Park, Perth, Western Australia

On the 27th May 2021 in the spacious Boardroom of Jackson McDonald the Battle of Crete Memorial Committee of WA (BCMC) unveiled their concept design for a memorial to the 1941 Battle of Crete. The memorial, to be located within the Saw Avenue precinct at Perth's King's Park, will commemorate the courage, sacrifice and commitment of those who served and endured the battle. In particular, Australian service personnel with direct links to Western Australia and the people of Crete, who on so many occasions risked their lives to assist them.

set up a donations section under the heading 'Battle of Crete Memorial Fund' on their website. Donations made through this avenue are fully tax deductible. This was an important partnership to help make this memorial a reality. Basil Georgiou, senior partner with Jackson McDonald, welcomed the invited guests before Mr Bill Evangel, the President of the Greek Australian RSL WA and Chair of the BCMC said a few words about the origins of the Committee and its achievements to date. Major (retired) Mike McDonald then gave an informative overview of the Battle of Crete before unveiling the preferred design. A design that was

well received by those in attendance, which included special guests the Hon Colin deGrussa MLC Shadow Min for Veterans Affairs, His Grace Bishop Elpidios of Kyaneon, The Chief Justice of WA Peter Quinlan SC, Judge Stephen Lemonis, the Consul of Greece Ms Karasiotou, former Governor of WA and BCMC member, Dr Ken Michael AC, Battle of Crete veteran Arthur Leggett (aged 102), representatives of the armed services as well as many leaders of Hellenic organisations.

Bishop Elpidios then addressed the gathering

reading a message from His Eminence Archbishop Makarios, Primate of the Greek Orthodox Church of Australia, one of the patrons of the BCMC. The final speaker was Mr Richard Sandover, the other BCMC patron. His uncle was Major Ray Sandover, the Commanding Officer of the 2nd/11th Battalion on Crete.

The proposed memorial has received support from the Federal and State Governments as well as the RSL WA. In principle support for the project has also been received from the Botanic Gardens and Parks Authority (BGPA) who are responsible for Kings Park. Prominent WA artists Smith Sculptors have been chosen to develop the design. The BCMC has also partnered with the National Trust (WA) who have acknowledged the project as a worthy one and have

The proposed memorial design, developed by Smith Sculptors, is based on a 'broken column' made of polished marble, a symbol from the Greek tradition that signifies a young life cut short, often in battle. At the base of the column is to be backed by polished granite and will feature four bronze figures in relief. Three of the figures are military, one civilian. At the front of the memorial facing North, the direction that the enemy had come from in the battle is the relief based on the image of an Australian 'Digger' of the 2nd / 11th Battalion circa 1941. To his left, is a relief based on the image of a Greek soldier. Facing to the west, this image symbolises the enduring bonds of friendship between the Greek and Australian people. Facing to the south, is an image in relief of a Royal Australian Navy Rating (sailor). This Sailor will be depicted wearing a cap tab for HMAS PERTH. The location of this relief, symbolises the fact that the British Naval forces operating around Crete, including

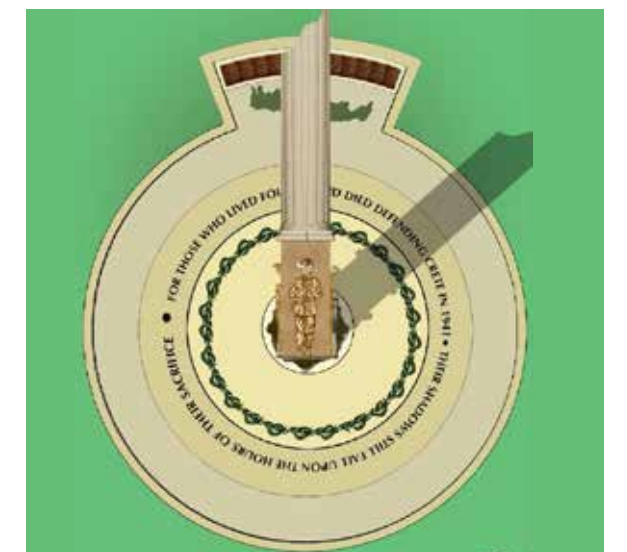
Greek origin. The base of the memorial will also contain a map of the island of Crete and an information podium clad in polished granite, capable of containing several A3 sized bronze plaques to carry information about the battle.

The evening was an enormous success with all those present leaving the event in a very enthusiastic frame of mind with positive messages of support for the project. The Cretan Federation of Australia & New Zealand is proud to be a stern supporter of this project with an initial donation of \$ 1000 with more to come.

For anyone wishing to contribute financially you may contact the following websites battleofcrete.org.au and nationaltrust.org.au

the HMAS PERTH, HMAS NAPIER and HMAS NIZAM, 'covered the backs' of the soldiers fighting on land. To the right of the Digger, facing east, will be a relief depicting a Cretan Female Civilian. This image acknowledges the role played and the price paid by the civilians of Crete during the battle and subsequent German occupation. It recognizes that women experience some of the worst aspects of war, but they are often the glue that holds families together. The relief faces east and greets the dawn with hope of better days to come. The circular stepped base of the memorial will be of non-slip polished granite and the colour is envisaged to depict the light of the Cretan daytime sky. Around the edge of the base will be an inlaid wreath of inter-twined eucalyptus leaves in green and brown. The word 'eucalypt' also has a

A CRETAN AUSTRALIAN BOND OF LOVE

The story of Ronald Ernest Day & Eleftheria Papagrigoraki

This is the story of Ronald Ernest Day and Eleftheria Papagrigoraki that began in German occupied Crete in May 1941 as told me by Angelina Kopanaki who is Eleftheria's granddaughter.

Ronald Ernest Day was born in Melbourne in August 1916 and enlisted in the Australian Army on 19 September 1939, at the age of 23. Served as a Sapper in the (2 / 8th Field Company Royal Australian Engineers) This Unit was created in Victoria in 1860. It went through various stages and during World War II numbered about 33 thousand men. It served Australia in all wars in which the country took part. His men were also called "Sappers" because they originally built underground tunnels for blasting under enemy lines and fortifications. At the beginning of April 1941, the British sent 62,000 soldiers in Greece to defend the country from imminent German attack. Part of this force was Ronald's Unit the 2 / 8th Field Company Royal Australian Engineers. With the occupation of Greece by the Germans, his battalion was transferred to Crete and together with other forces of the Commonwealth took over the Souda-Chania sector.

After the occupation of Maleme airport, the Germans moved towards Chania and the allied forces retreated to the south coast of Crete to Sfakia to be evacuated to the Middle East. It seems that Ronald did not manage to board and in order not to be taken prisoner by the Germans he took refuge at the foot of the White Mountains in a southern direction towards the coastal area of Sougia or Paleochora, hoping from there by some means to escape to Egypt. However, this area was occupied by the Germans and coming back through the gorge of Agia Irene again, he met the Papagrigorakis family and thus begins Ronald's three-month stay with this family.

The family of Grigoris and Peristera Papagrigorakis lived in Chania where Grigoris worked. When the bombing of Chania by the Germans began, he took his family and came to his village where his parents lived in Agia Irini of the Selino district.

Thousands of other people from Chania left their homes and went to their villages to escape the German bombs. Grigoris's wife Peristera was a refugee from Asia Minor.

They had four children. Dimitris, Eleftheria, George and Evangelia. Next to Grigoris's paternal house was the house of his brother Markos Papagrigorakis. Initially, Ronald was hiding in a cave in the gorge with Dimitris and his uncle Marcos. They were also fugitives to avoid German forced labour work. Ronald was given a Cretan costume with Στιβάκια (Cretan boots), a Cretan Γιλότα (pants) and a Σαρίκι (head Piece) to look like a local. Every morning, twelve-year-old Eleftheria and her five-year-old sister Evangelia took the goats to the gorge to graze.

They had a little food in their basket for the three fugitives Ronald, Dimitris, and Markos. At the location "Katosia" they had a field for grazing the goats. There was water nearby. They stayed there for a few weeks. Later, when things calmed down, they secretly went to the village at night to see their family. Many times, they were hiding in Marco's house which had an underground hiding place where they stored olive oil and wine. This went on for two or three months until one morning they found Ronald's Cretan costume and a note hanging on the door. "I'm going to surrender."

He could no longer bear to see the Papagrigorakis family in danger every day from the Germans because of him. Nor to share and deprive the Papagrigorakis family of the little food they had. Perhaps he considered himself a burden to the hospitable Papagrigorakis family.

We do not know where he surrendered to the Germans. The Germans had outposts in the coastal villages of Sougia and Paleochora from where Australians, British and New Zealanders fugitives could escape to the Middle East. He probably went down to the coastal village Sougia and surrendered there. From there he was transferred to mainland Greece and then with thousands of other prisoners of war he was taken to Stalag, Germany 160 km southeast of Berlin.

The Stalag Luft III was a prisoner of war (POW) camp run by the Luftwaffe during World War II.

The place was chosen for the sandy soil of the area, which would make it difficult for the prisoners to escape through underground tunnels. The camp is known for two escape attempts by British prisoners. The first was in 1943. This attempt became a 1950 film "The Wooden Horse", based on the book by fugitive Eric Williams. Another escape attempt was made in March 1944, the "Great Escape" as it was called. And this attempt became a 1963 film "The Great Escape" based on the book of former prisoner Paul Brickhill. The camp was liberated by Soviet forces in January 1945.

He remained there until the end of the war in 1945. He returned to Melbourne and was demobilized in September 1945. Two or three years passed after the end of the war. One day the Papagrigorakis family received a parcel from Melbourne, Australia. It was from Ronald. It was full of food and sweets for the children. Sugar, Coffee and other things and a letter full of thanks for everything the family did to protect him from the Germans. Thus began a regular correspondence with Ronald. In 1958, Eleftheria Papagrigoraki decided to migrate for a better life for herself and at the same time help her family. Greece had been destroyed by the Germans and the ensuing civil war and could not feed thousands of unemployed people.

Those were the years of mass greek migration. Thousands of "brides" and "grooms" migrated to other countries. Germany, Australia, New Zealand, Canada, South Africa and the Americas accepted thousands of Greek immigrants. Eleftheria had a first cousin in Wollongong, Stella Zacharaki married to George Pitsiavas from mainland Greece. She had invited Eleftheria to Australia in 1958. New life, new hopes but also new sorrows away from her family. But she embarked on a new life and had to survive.

Her cousin Stella supported her and slowly found her way to her new homeland. At one point, Stella baptized her daughter

Voula, and they thought to invite Ronald from Melbourne, where he was working. They wrote him a letter and he replied that due to work he could not come. But soon he would take leave and go to meet Eleftheria. And so it happened. After two months he took his annual leave and went to meet Eleftheria. Hugs and kisses. It was a cordial and moving encounter after 17 years. They talked about the difficult years of the German occupation. The daily dangerous route to the gorge to bring food to the fugitives. The hiding place in Uncle Marco's house and much more.

Ronald went a second time but was now determined to ask Eleftheria to marry him. He told her cousin George that he wanted to marry Eleftheria. George had no objection. But they had to ask Eleftheria.

She had to decide if she wanted to marry Ronald. She was 30 years old then and her English not very good. I do not think that Eleftheria gave a direct answer then. She had to first get the opinion and blessings of her family, as was usually the case then. Several weeks must have passed.

Finally, Eleftheria, with the blessings of her parents, said "YES". The civil marriage took place in Wollongong. The religious ceremony took place in Melbourne at the Church of the Annunciation. It was the first church built by the Melbourne Greeks in 1901-1902. They lived in Melbourne for many years. Their only daughter Maroula was born there. In 1960 Eleftheria also invited her sister Evangelia to Australia. She lives in Melbourne. Later Eleftheria moved with her family to Queensland where their daughter. Mary now lives with children Dimitris and Angelina. Following in the footsteps of her grandfather Ronald, Angelina is currently serving in the Australian Army. Ronald died in 1998 at the age of 82 and Eleftheria in 2015 at the age of 86.

Socrates Tsourdalakis
Author & Historian

THE DITTANY OF CRETE

Το Δίκταμο τις Κρήτης

BY JOANNA PSARAKIS

Let us take a journey to the Dikti Mountains (Lassithi Mountains) on the island of Crete. There we will find the wonderfully fragrant, therapeutic, and magical herb Dittany. Cretan Dittany (Origanum Dictamnus) or Δίκταμο as it is known in the Greek language, is a native herb on the island of Crete.

Cretan Dittany loves to grow wild and are usually found in rugged mountainsides and gorges on the island mainly in the rock crevices on the northeastern slopes of Mount Dikti. This tender bushy shrub is recognized by the drooping spikes of whitish-pink flowers and fuzzy silvery-white-mint green leaves.

This herb is said to symbolise love or in the Cretan dialect "Ερωνας". This was in part due to its tender perennial nature and the fact that it had a reputation as being an aphrodisiac. Legend has it that ardent young "Ερωταδες" or 'love seekers' would risk their lives and limbs to collect it from the rock mountain slopes.

Cretan Dittany is the 'King of Cretan Herbs'. A famous medicinal plant since the Minoan times, it was once prescribed as a miracle cure-all, the go to remedy for just about everything. Hippocrates would prescribe dittany for stomach aches and digestive problems. Aristotle once described the miraculous healing effects of this herb in his writings: "The History of Animals" saying that "Wild goats in Crete are said, when wounded by an arrow, to go in search of dittany, which is supposed to have the property of ejecting arrows from the body."

Today the dittany of Crete has proven antimicrobial, antioxidant, antifungal, anti-ulcer and calmativ characteristics. Dittany is used for treating stomach or digestive problems and due to its numerous properties, it is considered a Greek superfood. In Greece, this herb is commonly prepared as a tea for an all-round general tonic and is widely used in perfumery

and the cosmetics industry to make natural beauty products. How to use Cretan Dittany: (a) Make a poultice or dressing and apply externally on the body to help relieve stomach pains, promote healing of wounds and bruises or to treat skin inflammations such as eczema, rosacea, and dermatitis. (b) Create a relaxing and detoxifying soak by throwing some dried Dittany leaves into a warm bath. (c) Use it to make herbal tea to help treat sore throat, cough, colds or bacterial infections, menstrual cramps, and even gastric ulcer. Can be served with honey and or lemon juice. (d) Infuse it with Cretan olive oil to create an all-natural ointment that can be applied to several different skin conditions such as burns, scars, eczema and rosacea. (e) Use dried herbs in pasta dishes, pizza, soups, and salads. A good source on how to use Cretan Dittany and other herbs in cooking, teas and herbal infusions is Cretan Chef Koula Barydakis. (d) Grow it in your garden and appreciate its ornamental beauty and fragrant aroma.

Botanical Profile of Cretan Dittany : Scientific name: Origanum Dictamnus , Plant family: mint family (Lamiaceae), Other names: dittany of Crete, hop marjoram, Sowing time / Planting time: preculture (in-house) – Early Spring Flowering period: Late Summer - Early Autumn Harvest time: Summer Useful plant parts: leaves, shoots Location: full-sun.

The Dittany of Crete

I've found the place where red and blue,
where earth and sea and sky all meet;
I've even climbed the ashen rock
to pick the dittany of Crete:
to weave a spell about your eyes,
to wake your smiling silent mouth,
to share with you the flaming light
and heavy flavours of the south.

Christina Egan

A CRETAN VILLAGE JUST OUTSIDE MELBOURNE

Pancretan Association of Melbourne

The area where the Cretan Village is now located was purchased in 1981 by the then Pancretan Brotherhood of Melbourne & Victoria, which was established in 1977, and now is called the Pancretan Association of Melbourne.

In 1982 under the presidency of Nikos Andrianakis a building committee was formed with the view to construct facilities for the organisation's members. This building committee included Pantelis Kalimnakis, Nikos Nikolakakis, Giorgos Kontoudakis, Mihalis Lilikakis, Nikos Katakis, Gerasimos Stavroulakis, Alekos Takakis, Haralambos Mefsout, Manolis Leondakis, Andreas Sarimanolis and Giorgos Psarakis.

In 1983 after many sacrifices, hard work and charity functions \$30,000 was raised and construction began for a 800 seat function centre, which included 200 car parks and a Sports Precinct, including two soccer grounds, one Basket Ball Court, three Tennis Courts and one children's playground. The total cost by the time the project was completed in 1985 was \$650,000, most of this money was raised by many more charity functions and donations from many Cretans and Greeks from not only Melbourne but all parts of Australia. A \$400,000 bank loan was also approved at the time to complete the project.

It was November 1985 when the grand opening of « The Cretan Village » was blessed by the late Archbishop of Australia His Eminence STYLIANOS.

As the need of our members changed in 1997 under the presidency of Dimitris Papadodimitrakis a Members Pavilion was constructed for functions up to 200 people at the rear of the property with 3 adjoining championship size tennis courts, a basketball Court and two Soccer Grounds at a total cost of \$800,000.

Today the Pancretan Association leases the large function centre and uses the members pavilion for their board meetings, members gatherings, dance lessons and smaller functions, were many Cretan musicians and dancers have proudly brought Crete to Melbourne.

When the organisation bought the land it was an apple farm, with only one small dirt road leading into the property, no infrastructure, and no housing around the property. Back then the property was purchased for \$42,000, today the site is valued over \$20 million.

As it is only 30km from the city of Melbourne, the 20,000 m2 site continues to provide unlimited easy access to all Cretans in Melbourne to enjoy and be proud of.

May we never forget the founders of the Pancretan Brotherhood most of whom are no longer with us, who had the vision and made huge sacrifices to allow us today to enjoy the amazing facilities we have available to us.

John Nikolakakis

ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ 1821

Δώσμου Θεέ μου έμπνευση ποίημα να συντάξω
και την απελευθέρωση λίγο να περιγράψω

Το χίλια οκτακόσια και το είκοσι ένα
χρυσή ιστορία έγραψαν, παιδιά τα σκλαβωμένα

είπαν ή ταν ή επί τας για την ελευθερία
να αποτινάξουν το ζυγό την τουρκοκρατορία

ένα ζυγό αβάσταχτο για τετρακόσια χρόνια
και ιστορία έγραψαν να σώζεται αιώνια

Με αρχηγούς αθάνατους όπως το Μακρυγιάννη
άστραψε και βρόντηξε όπλο και γιαταγάνι

και με τη χάρη του Χριστού και με της Παναγίας
τη υπερμάχω έψαλαν σε όλες τις εκκλησίες

με τη υπερμάχω στρατηγώ ήρθαν τα νικητήρια
και οι καμπάνες έκρουαν σ' όλα τα μοναστήρια

Δόξα να έχει ο Θεός που έφερε την ώρα
και ελεύθερη χαιρόμαστε και την Ελλάδα τώρα

Τιμή και δόξα στους νεκρούς που έπεσαν τον αγώνα
Και η μνήμη τους αιώνια στον άπαντα αιώνα

έχουμε υποχρέωση πάντα να τους τιμούμε
και από τα βάθη της καρδιάς να τους ευχαριστούμε

Κι αν το φέρουν οι καιροί και εμείς να αγωνιστούμε
την ένδοξη πατρίδα μας να υπερασπιστούμε

τους κάνω αφιέρωμα και το ποιηματάκι
να βλέπει πάντα ο Θεός τον Κώστα Τσουρδαλάκη

Κώστας Τσουρδαλάκης
Κρητικός Ποιητής & Ιεροψάλτης

Η προσφορά της Ι. Μονής Πρέβελη και του Ηγούμενου της Μελχισεδέκ Τσουδερού στον Αγώνα του Εικοσιένα

Στα διακόσια χρόνια από την κήρυξη της Επανάστασης

Είναι γεγονός ότι στην Κρήτη, και ειδικότερα στην επαρχία Αγίου Βασιλείου, το κέντρο του αγώνα το είχε η Ιερά Μονή Πρέβελη και, μάλιστα, με τον λεοντόκαρδο εκείνο (ήδη από το έτος 1808) ηγούμενό της, τον Μελχισεδέκ Τσουδερό (κατά κόσμον Μιχαήλ Τσουδερό) (1769-1823), τον «Τσουδερογούμενο», όπως τον αποκαλούσαν οι συμπατριώτες του, «άνδρα επίσημο και πολύπειρο και συγγενή των Καλλικρατιανών¹. Η θρυλική μορφή του «Φιλικού» Ηγούμενου Μελχισεδέκ Τσουδερού- από το γειτονικό στην Ι. Μονή Πρέβελη χωριό Ασώματος και από πατέρα Εμμανουήλ Καλλέργη- είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και συνδέεται άμεσα με την ενεργό συμμετοχή του σε σημαντικά ιστορικά γεγονότα των δύο πρώτων χρόνων της Επανάστασης του 1821 και την πρώιμη έναρξή της από το Μοναστήρι του Πρέβελη μέχρι την επίσημη Γενική των Κρητών Συνέλευση στην Παναγία τη Θυμιανή Κομπιάδων (29/5/1821) και την επίσημη κήρυξη του πολέμου εναντίον του Σουλτάνου και μέχρι, τέλος, τις 5-2-1823, όταν στο Πολεμάρχη Κιάμμου πληγώθηκε θανάσιμα ο λιονταρόψυχος αυτός αετός του Πρέβελη.

Και είναι αλήθεια ότι ο Τσουδερός στήριξε συστηματικά τη δραστηριότητα των επαναστατών σε πολλά μέτωπα του αγώνα, αλλά και πολλών φυγόδικων τους οποίους περιέθαλπε στη Μονή, γνωρίζοντας ότι καθώς ήταν απομονωμένη στην Πίσω Γαλιά αποτελούσε ένα ασφαλές γι' αυτούς καταφύγιο. Ο Ηγούμενος ήταν, επίσης, μισημένος στα πράγματα της Φιλικής Εταιρείας, ήδη, από το έτος 1819. Με ειδική εντολή του αρχιμανδρίτη Γρηγορίου Δικαίου (Παπαφλέσσα) κατέβηκε ο Ανανίας, ο ιερομόναχος, από την Ιερά Μονή Μεγίστης Λαύρας του Αγίου Όρους και μύησε όχι μόνον αυτόν αλλά και άλλους σπουδαίους Κρητικούς, καθώς και τον αδελφό του, τον Γεώργιο Τσουδερό³, τον μεγάλο αυτόν και χαρισματικό άνδρα και οπλαρχηγό, που συμμετείχε σε αρκετές μάχες και επέζησε του αγώνα του Εικοσιένα και έλαβε μέρος και στην επανάσταση των Χαιρέτηδων (1841), ενώ ο γιός του, καπετάν Αναγνώστης, κατά την επανάσταση του 1866, κατέβηκε από το Ναύπλιο και τέθηκε αρχηγός της επαρχίας Αγίου Βασιλείου, συνεχίζοντας τον πατριωτικό του πατέρα του αγώνα.

Στο διάστημα, λοιπόν, της ηγουμενίας του Μελχισεδέκ μεγάλη και αξιόλογα γεγονότα εκτυλίσσονται στην Κρήτη, όπως ο διωγμός των Γεντισάρων αλλά και το σπουδαιότερο εκρήγνυται η μεγάλη Επανάσταση των Ελλήνων κατά των Τούρκων. Τότε, ο ηγούμενος Μελχισεδέκ και το Μοναστήρι του Πρέβελη έδωσαν τα πάντα στον υπέρ πατρίδος αγώνα. εκτός από τα όπλα και την ουσιαστική συμβολή στην οργάνωση του πρώτου τακτικού στρατού, δόθηκαν και αυτά, ακόμη, τα κειμήλια του μοναστηριού.

Όταν ο Ανώτατος Διοικητής Κρήτης Μιχαήλ Αφεντούλιεφ ζήτησε συνδρομή για τη διοργάνωση του απελευθερωτικού αγώνα, τα μοναστήρια ήταν από τους πρώτους που έσπευσαν να προσφέρουν τα κειμήλια και τα ιερά σκεύη τους. Στην περίπτωση αυτήν και το μοναστήρι του Πρέβελη με τον ατρόμητο ηγούμενο του, έδωσε το δικό του παρόν, προσφέροντας το σύνολο των ασημικών της Μονής, που προσμετρούσαν το καθόλου ευκαταφρόνητο βάρος των οκτώ χιλιάδων σαράντα πέντε δραμιών (8045), στον ανώτατο Διοικητή Κρήτης.

Και το κυριότερο, στην περίπτωση αυτήν, δεν είναι η αξία αυτήν καθ' εαυτήν του αργύρου, όσο της ιστορίας που ο αργυρος αυτός κουβαλούσε- ίσως και από τα χρόνια της Ενετοκρατίας- και που θα μπορούσε να μας μιλήσει

σήμερα για την ιστορία της Μονής, αλλά και να απεικονίσει την Τέχνη και τον πολιτισμό της Κρήτης της περιόδου εκείνης.

Σχετική «απόδειξη» της παράδοσης αυτής των κειμηλίων έχει διασωθεί στα αρχεία του Μοναστηριού. Την υπογράφει ο Μιχαήλ Κομνηνός Αφεντούλιεφ και πρώτος τη δημοσίευσε ο Μιχαήλ Γ. Πρεβελάκης, ο οποίος τη χαρακτηρίζει ως «αξία αναγνώσεως», γιατί, ακριβώς, φανερώνει το πατριωτικό μεγαλείο της ψυχής του ηγούμενου Μελχισεδέκ και της συνοδείας αυτού, την οποία, ασφαλώς, ο τελευταίος εν ψύχωσε, στο να συνηγορήσει στην μεγαλειώδη αυτήν πράξη της Μονής,

αλλά και στις άλλες σημαντικές πατριωτικές ενέργειές του. Και ιδού το έγγραφο με το οποίο συμφωνείται η παράδοση αυτή των τιμαλφών της Μονής στον υπέρ πάντων αγώνα της εξεγερμένης Πατρίδος, στο οποίο διατηρείται η ακριβής ορθογραφία του πρωτοτύπου: Εγώ ο κάτωθεν υπογεγραμμένος φανερώνω να περιλαβή από τον πανοσιώτατον και Άγιον Καθηγούμενον Μελχισεδέκ του Μοναστηριού του Πρέβελι εις τα Έρεμνιώτικα δράμια οχτώ χιλιάδες σαράντα πέντε ασημικά εκκλησιαστικά του ιδίου Μοναστηριού τα οποία παραδώθησαν εις την Κατζελλαριάν του Λουτρού του Κυρίου Μάρκου Βαλσαμάκη Κεφαλлонίτη εις πληρωμή Μπαρουτιών και 4ων κανονιών και άλλων πραγμάτων από αυτόν αγορασμένων ως φαίνεται από τους λογαριασμούς ευρισκομένους εις την ιδίαν Κατζελλαριάν και τον απεράστηκαν προς παράδες 35 το κάθε δράμη και έσθησαν όλα γρόσια επτά χιλιάδες τριάντα εννέα και παρ. 15. Και του δίδεται αυτό το αποδεικτικόν υπογεγραμμένων ιδιόχειρός μου και σφραγισμένων με την Σφραγίδα των αρμάτων μου να χρησιμεύσει ν παντί καιρού και κριτήριο του Έθνους των Γρεκών δια να τα πληρώσουν και γνωρίσουν την μεγάλη δούλευσιν και βοήθησαν όπου έκαμε ο Ειρημένοος εις έναν πολλά σκληρών καιρών της ανάγκης και όπως θέλει το κρίνουν δίκαιον και εύλογον. Εν Λουτρό τη Οκτωβρίου 1821. Τ.Σ. Αρχιστράτηγος και Διοικητής Κρήτης Μιχαήλ Κομνηνός Αφεντούλιεφ

Κώστας Ηλ. Παπαδάκης

ΟΙ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΣΤΟ ΝΤΑΡΓΟΥΙΝ

ΚΩΣΤΑΣ ΧΝΑΡΗΣ: 60 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

«ΣΚΑΟ ΓΚΟΥΝ» το οποίο θα μετέφερε 1.300 Έλληνες (1.150 άντρες και 150 γυναίκες) στην Ωκεανία.

Σ' ένα μπαούλο που του είχε ετοιμάσει η μητέρα του, εκτός από τα προσωπικά του είδη, έκλεισε και τα νεανικά του όνειρα για καλύτερη ζωή και στις 23 Ιανουαρίου του 1956 ξεκίνησε από το λιμάνι του Πειραιά για ένα ταξίδι 26 ημερών, έχοντας ήδη υπογράψει μια 2ετή σύμβαση σύμφωνα με την οποία, για τα δύο πρώτα χρόνια της παραμονής του, έπρεπε να προσφέρει τις υπηρεσίες του όπου θα τον χρειάζονταν το Αυστραλιανό κράτος.

Κουβαλώντας πάντα μέσα του την Κρήτη, ο Κώστας Χνάρης από τα Λιβάδια Μυλοποτάμου, που ζει τα τελευταία 56 χρόνια στη μακρινή Αυστραλία, θυμάται το δικό του μεγάλο ταξίδι που πραγματοποίησε σε επίσης δύσκολες εποχές για την ελληνική οικονομία. Ο Κρητικός του Ντάργουιν, ξεκίνησε τη δική του πορεία το 1956 με μόνο όπλο την ελπίδα για καλύτερη ζωή, αφήνοντας πίσω του πατρίδα και οικογένεια. «Δεν το μετάνιωσα που έφυγα» λέει ο ίδιος, «η ζωή εδώ ήταν και είναι καλύτερη», ενώ όσον αφορά στην Ελλάδα του σήμερα, ο Κώστας Χνάρης δεν μπόρεσε να κρύψει την έντονη ανησυχία του για την πολιτική και οικονομική κατάσταση έτσι όπως διαμορφώνεται. Γεννημένος στις 22 Απριλίου του 1935 στα Λιβάδια Μυλοποτάμου ο Κώστας Χνάρης τη δεκαετία του '50 και σε ηλικία μόλις 20 ετών αποφασίζει να εγκαταλείψει τη γενέθλια γη και να μεταφερθεί στην ελληνική πρωτεύουσα, προκειμένου να παρακολουθήσει ταχύρυθμα μαθήματα Αγγλικών με σκοπό να πραγματοποιήσει ένα μεγάλο ταξίδι στη μακρινή και άγνωστη για τους περισσότερους Έλληνες, Αυστραλία.

Τους 18 μήνες που έμεινε στην Αθήνα, εργάστηκε σ' ένα καφενείο ενώ συγχρόνως τακτοποιούσε και τα χαρτιά του ώστε να επιβιβαστεί στο νορβηγικής σημαίας

Οι μέρες στο πλοίο περνούσαν αργά για το 21χρονο Κώστα, κατά τη διάρκεια των οποίων συνέχιζε και τα μαθήματα των Αγγλικών.

Για το μακράς διάρκειας ταξίδι στο πλοίο, είχαν οριστεί κανόνες για τους 1.300 και πλέον επιβαίνοντες, τους οποίους και κλήθηκε να επιβάλλει μια ομάδα από τους ίδιους τους επιβάτες (ένα είδος σεκιούριτι) που είχαν οριστεί από τους οργανωτές του ταξιδιού.

Το ταξίδι ήταν ιδιαίτερα δύσκολο για μεγάλο μέρος των επιβατών αφού αρκετοί ήταν άρρωστοι για μέρες, από το γνωστό και ανηπόφορο κούνημα του καραβιού.

Στις 17 του Φλεβάρη του 1956, το πλοίο έπιασε στο λιμάνι της Αδελαΐδας, όπου και ο τελικός προορισμός για το Ρεθεμνιώτη που είχε πλέον να αντιμετωπίσει, τις σκληρές συνθήκες εργασίας σε μια χώρα που ζητούσε εργατικό δυναμικό για τις δύσκολες δουλειές που οι ίδιοι οι Αυστραλοί απέφευγαν.

Η πρώτη του δουλειά, ήταν στους Αμπελώνες της Αδελαΐδας, «στα σταφύλια» όπως είπε ο ίδιος. Αμέσως μετά ξεκίνησε η μεγάλη περιπλάνησή του, σε διάφορες πόλεις και σε πολλές διαφορετικές δουλειες. Για

παράδειγμα, δούλεψε σε εργοστάσιο επεξεργασίας ξύλου, σε τυροκομείο, σε λατομείο, σε καλάμια, σε κατασκευή φρακτών, σε ορυχεία χρυσού και χαλκού, σε εργοστάσιο μπύρας, σε σταθμό φορτηγών, σε εργοστάσιο κονσερβοποιίας, σε εργοστάσιο φρούτων, στην κουζίνα ορυχείων κάρβουνου, σε χυτήρια μετάλλων, σε εργοστάσιο ζάχαρης, σε εργοστάσιο κλωστοϋφαντουργίας και σε αρκετές ακόμα δουλειές τις οποίες και ανακύκλωνε ανάλογα την εποχή.

Παρά το γεγονός ότι ήταν περιζήτητος για την εργασία του, δεν έμενε πολύ σε ένα μέρος, αφού επιθυμία του ήταν να γνωρίσει τη νέα του πατρίδα, έτσι, μόλις είχε την πρόταση για την επόμενη δουλειά άφηνε την προηγούμενη και με τον τρόπο αυτό γνώρισε δουλεύοντας σχεδόν όλοκληρη την ήπειρο. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε κάθε δουλειά δεν έμενε παραπάνω από 3 μήνες και έφευγε για την επόμενη πόλη.

Αξίζει να αναφερθεί πάντως, ότι αρκετές φορές εργάστηκε για τους ίδιους εργοδότες, οι οποίοι του είχαν δηλώσει ότι πάντα θα έβρισκε δουλειά στις επιχειρήσεις τους σε περίπτωση που αποφάσιζε να επιστρέψει.

Ένα μεγάλο μέρος των πρώτων σχεδόν 20 χρόνων, που δούλεψε σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της Αυστραλίας, το πέρασε δουλεύοντας ως μπαρμαν ή ως σερβιτόρος σε μεγάλα και πολυτελή ξενοδοχεία της περιοχής όπως το South Australia Hotel και το Darwin Hotel. Μάλιστα ήταν από τους ιδιαίτερα έμπιστους υπαλλήλους, αφού ήταν εκείνος που αναλάμβανε τις προσωπικότητες που φιλοξενούνταν στους χώρους. Ο ίδιος θυμάται να σερβίρει ηθοποιούς παγκοσμίου φήμης όπως για παράδειγμα την πολύ γνωστή Μάρλεν Ντίντριχ.

Ωστόσο το 1972 απέκτησε και το δικό του καφέ, το οποίο όμως μετά από λίγο καιρό πούλησε για να επιστρέψει στην σκληρή αλλά προσοδοφόρα εργασία των ορυχείων.

Παρά τη χαλαρή περιγραφή του, ο Κώστας Χνάρης, στη νέα ήπειρο γνώρισε και το ρατσισμό, αφού οι ντόπιοι δεν έβλεπαν με καλό μάτι τους ξένους που ξεχώριζαν.

Οι περιπλανήσεις του σκληροτράχηλου Κρητικού, όπως τον χαρακτήριζαν, σταμάτησαν προσωρινά όταν σε ηλικία 38 ετών παντρεύτηκε την αγαπημένη του Αγγέλα, που ωστόσο είχε έρθει από την Ελλάδα προκειμένου να επισκεφθεί τα αδέρφια της κι έτσι εγκαταστάθηκε μόνιμα πλέον στο τροπικό Darwin στη βόρεια Αυστραλία.

Τα τελευταία 8 χρόνια το ανήσυχο πνεύμα του για περιπέτεια ξύπνησε και πάλι κι άρχισε τις επισκέψεις με μορφή διακοπών αυτή τη φορά, σε διάφορα κράτη της νοτιοανατολικής Ασίας όπως Βιετνάμ, Ταϊλάνδη, Μалаϊσία, Καμπότζη, Λάος, Ινδονησία κ.α. τα οποία και επισκέπτεται αρκετά συχνά. Μάλιστα, δε δίστασε σε ταξίδι του, να φτάσει μέχρι και τον Καναδά!

Ο Κώστας Χνάρης ήταν ο άνθρωπος που ένωσε τις κρητικές οικογένειες του Darwin κάτω από τη σκέπη της Κρητικής Αδελφότητας που δημιούργησε το 1984 και στην οποία παρέμεινε πρόεδρος ως το 2000. Ως πρόεδρος της αδελφότητας, εργάστηκε ακούραστα για τη διατήρηση και προβολή της κρητικής παράδοσης, ενώ είναι ιδιαίτερα γνωστός και αγαπητός όχι μόνο στην Ελληνική Παροικία του Darwin αλλά και μεταξύ των Αυστραλών, αφού ο πολιτειακός βουλευτής της περιοχής Jingili, Mr Blach, έκανε ιδιαίτερη μνεία για τον ίδιο, στη Βουλή της Βόρειας Επικράτειας το Δεκέμβριο του 1997, επαινώντας τον για τη δράση του. Οι περισσότεροι από τους Κρήτες καλλιτέχνες που επισκέπτονταν την Αυστραλία, περνούσαν και από το Darwin όπου Κρήτες και Καλύμνιοι έκαναν ιδιαίτερα επιτυχημένους χορούς.

Κατά τη διάρκεια της προεδρίας του, ο Κώστας Χνάρης διοργάνωνε λαμπρές διήμερες εκδηλώσεις για τον εορτασμό της Μάχης της Κρήτης στο Darwin, ενώ οργάνωσε επισκέψεις και καταθέσεις στεφάνων, για αντιπροσωπεία Αυστραλών που είχε επισκεφτεί την Κρήτη, κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο νησί.

Αθηνά Πετρακάκη

ΟΙ ΚΡΗΤΕΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΤΙΜΗΣΑΝ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΜΟΥΝΤΑΚΗ

- 50 Χρόνια από την άφιξη του στην Αυστραλία 1971 – 2021
- 30 Χρόνια από τον Θάνατο του 1991 – 2021

ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ

Η Κρητική Ομοσπονδία Αυστραλίας & Νέα Ζηλανδίας σε συνεργασία με τα Κρητικά Σωματεία της Μελβούρνης (Κρητική Αδελφότητα Μελβούρνης και Παγκρήτια Ένωση Μελβούρνης) διοργάνωσαν συναυλία και τιμητικό αφιέρωμα προς τιμή του μεγάλου Κρητικού Καλλιτέχνη Κώστα Μουντάκη το Σάββατο 20 Φεβρουαρίου στο φιλόξενο Κρητικό Σπίτι της Μελβούρνης.

Η εκδήλωση αυτή των Κρητικών σωματείων της Μελβούρνης τελούσε υπό την αιγίδα της «Επιτροπής Βικτώριας 2021» και του επίσημου προγράμματος των εκδηλώσεων και του Εθνικού προγράμματος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας.

Με αφορμή την συμπλήρωση των 50 Χρόνων από την άφιξη του Κώστα Μουντάκη στην Αυστραλία το 1971 ως του πρώτου κρητικού καλλιτέχνη που ήρθε στην

Οκεανία και επίσης τα 30 Χρόνια από τον θάνατο του το 1991 στάθηκαν αφορμή να γίνει ένα μουσικό αφιέρωμα.

Επίσης αξίζει να σημειωθεί ότι με πρωτοβουλία της Κρητικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας & Νέα Ζηλανδίας παρουσίασαν το πλούσιο μουσικό ρεπερτόριο οι τέσσερις Αυστραλοί Γεννημένοι Λυράρηδες για πρώτη φορά μαζί, συγκεκριμένα οι Σήφης Τσουρδαλάκης και Γιάννης Πολλάκης από την Μελβούρνη και οι Αντώνης Πετραντωνάκης και Μιχάλης Πλατύρραχος από το Σύνδεύ. Τους συνόδευσαν οι Αντώνης Ηλίου στην κιθάρα, Patrick Montgomery στο Λαγούτο, ο Γιώργος Ρεράκης στο Λαγούτο, ο Ζώης Τζίκας στα Κρουστά και ο Νίκος Τσιτσιβάκος στο Μπάσο.

Εκτός το πλήθος των Κρητών, την βραδιά τίμησαν με την παρουσία τους αρκετά επίσημα πρόσωπα. Στον σύντομο αλλά πολύ μεστό του λόγο ο Αρχιερατικός Επίτροπος της Περιφέρειας Νόρθ Κουτ της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, Αρχιμανδρίτης π. Ευμένιος

Βασιλόπουλος ανέφερε μεταξύ άλλων ότι, «Ο Κώστας Μουντάκης ήταν επιβλητικός μουσικός της Κρητικής Μουσικής με μεγάλη κληρονομιά στον τομέα της Κρητικής Μουσικής στην Αυστραλία, και συγκεκριμένα στον τομέα μάθησης της τέχνης της λύρας με σχολές στην Κρήτη και στην Αθήνα, ενώ εξέφρασε και τις ευχές και τα χαιρετίσματα του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ.

Επίσης ο νέος Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Μελβούρνη κ. Εμμανουήλ Κακαβελάκης στον πολύ ενθουσιώδη λόγο αναφέρθηκε σε αρκετά σημαντικά

στοιχεία για την μορφή του Κώστα Μουντάκη τα οποία αρκετοί Κρήτες δεν γνώριζαν. Στάθηκε επίσης στην σημαντική του συμβολή στην προβολή της Λύρας, ειδικά σε μια περιοχή της Κισσάμου όπου επικρατούσε το βιολί.

Ο δε Πρόεδρος της Κρητικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας & Νέα Ζηλανδίας κ Αντώνης Τσουρδαλάκης αφού ευχαρίστησε τον κόσμο που τίμησε την εκδήλωση με την παρουσία τους, αναφέρθηκε στο ιστορικό των επισκέψεων του Κώστα Μουντάκη στην Αυστραλία, ενώ ευχαρίστησε όλους του καλλιτέχνες όπου δούλεψαν

εντατικά και επαγγελματικά να στεφθεί το πρόγραμμα με επιτυχία.

Καλωσόρισμα απηύθυνε η Αντιπρόεδρος της Κρητικής Αδελφότητας Μελβούρνης ως οικοδέσποινα της βραδιάς κα. Εύα Γκότση – Γαγάνη εκδηλώνοντας την χαρά της ότι μετά από δεκάδες μήνες το κρητικό σπίτι ξανά άνοιξε για να γλεντήσουμε όλοι παρέα, και τι πιο όμορφο με τόσους καλλιτέχνες. Χρέη τελετάρχη ανέλαβε η σύμβουλος της Κρητικής Αδελφότητας δ. Στεφανία Χουδαλάκη ενώ το βιογραφικό του αείμνηστου Κώστα Μουντάκη παρουσίασε η Πρόεδρος της Νεολαίας της Παγκρήτιας Ένωσης Μελβούρνης δ. Ειρήνη Κυριακάκη.

Στο κλείσιμο της συναυλίας ο Σήφης Τσουρδαλάκης πήρε τον λόγο εκ μέρους όλων των καλλιτεχνών και ευχαρίστησε τον κόσμο που παραβρέθηκε, ενώ φανερά συγκινημένος ανέφερε ότι ήταν μεγάλη τιμή και πολύ μεγάλο το χρέος που είχαν αναλάβει να παρουσιάσουν τα μουσικά κομμάτια του γίγαντα της Κρητικής Μουσικής Κώστα Μουντάκη. Στο τέλος της εκδήλωσης ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Μελβούρνη κ. Εμμανουήλ Κακαβελακης παρέδωσε Τιμητικά διπλώματα συμμετοχής σε όλους τους καλλιτέχνες. Η συναυλία έκλεισε με ένα δώρο γλέντι μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

ΣΥΔΝΕΥ

Την Πέμπτη 4 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε η ίδια εκδήλωση στο Σύνδεύ στο Hurstville Marana Auditorium όπου πλήθος κόσμου παραβρέθηκαν για να τιμήσουν το μεγάλο δάσκαλο της Κρητικής Μουσικής.

Τους τέσσερεις Λυράρηδες της Αυστραλίας συνόδεψαν οι Άγγελος Γκούτσιος στο Λαγούτο, Ο Γιωργος Γιαννακάς στο Μπάσο, ο Θέμης Ιωακειμίδης στην Κιθάρα και ο Φώτης Λάμπης στα κρουστά.

Κατά την διάρκεια της εκδήλωσης προβλήθηκαν σπάνιες φωτογραφίες από τα ταξίδια του Κώστα Μουντάκη στην Αυστραλία το 1971, το 1972 και το 1989 σε μια τεράστια γιγαντοοθόνη, ενώ παρουσιάστηκε ένα σύντομο βιογραφικό του με την δισκογραφία του. Αξίζει να αναφέρουμε ότι την εκδήλωση τίμησε με ένα ηχογραφημένο μνημα σε βίντεο ο γιος του Κώστα Μουντάκη κ. Μάνος Μουντάκης.

Την εκδήλωση του Σύνδεύ τίμησαν με την παρουσία τους ο Κωνσταντίνος Γιαννακόδημος, Συντονιστής Τύπου του Γενικού Προξενείου της Ελλάδος στο Σύνδεύ, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Σύνδεύ κ. Χάρης Δανάλης, ο Πρόεδρος της Κρητικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας & Νέα Ζηλανδίας κ. Αντώνης

Τσουρδαλάκης, η Πρόεδρος του Ελληνικού Φεστιβάλ του Σύνδεύ κ. Νια Καρτέρη, οι αντιπρόσωποι της Τράπεζας Delphi Bank ως χορηγοί Τομ Χριστόπουλος και Νίκος Καλικάγαρος και αρκετά μέσα ενημέρωσης. Την εκδήλωση άνοιξε με ένα μεστό καλωσόρισμα ο Πρόεδρος της Κρητικής Αδελφότητας Σύνδεύ κ. Ελευθέριος Σαβιολάκης ενώ ακολούθησαν με χαιρετισμούς όλοι οι προαναφερόμενοι. Αξίζει να αναφέρουμε ότι μια ωραία έκπληξη της βραδιάς ήταν η παρουσίαση του Χορευτικού Συγκροτήματος της Κρητικής Αδελφότητας Σύνδεύ όπου παιδιά τρίτης γενιάς παρουσίασαν χορούς της Κρήτης με ενθουσιασμό και πάθος κάτω από την επίβλεψη του έμπειρου χοροδιδασκάλου και τώως Προέδρου κ. Παύλου Σπανουδάκη.

Τιμητικά διπλώματα παρέδωσε στους καλλιτέχνες ο κ. Κωνσταντίνος Γιαννακόδημος εκ μέρους του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στο Σύνδεύ ενώ ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας κ. Αντώνης Τσουρδαλάκης παρέδωσε μια αναμνηστική καρφίτσα των 200 Χρόνων της Εθνικής επανάστασης σε όλους τους καλλιτέχνες. Μετα το πέρας της Συναυλίας όλα τα μέλη και οι φίλοι του Συλλόγου επέστρεψαν στο Κρητικό Σπίτι για ένα μεζέ ενώ ακολούθησε ένα πανέμορφο γλέντι μέχρι αργά τις πρώτες πρωινές ώρες.

SYDNEY BORN CRETAN DEMI KOULIZAKIS

Striking Goals in the Australian Womens League

22 Year old Demi Koulizakis, who is a third Generation Hellene of Cretan descent was born in Sydney to parents of Cretan origin, mind you her grandfather Pavlos Koulizakis was a founding member of the Cretans in New South Wales back from the 1960's.

Demi Koulizakis has returned to the W-League after a four year stint over in the United States, where she studied and played with Texas Tech. The 23-year-old made her way back home during the heavy 2020 June lockdowns across Australia and only just in the nick of time, before getting signed in November to Canberra United.

"I think I was on one of the last government funded flights for a while, I had to spend 14 days in Brisbane. It was really strange for me because I had never been to Brisbane besides for other W-League events when I was younger so I was stuck there in a hotel for 14 days which was fun, very challenging but fun," The Sydneysider is glad to be closer to her family, who she sees as her biggest supporters and also her most honest critics.

"I'm very family orientated... My parents' opinions matter so when they tell me I haven't done well, I take that to heart. Even though I take it to heart it makes me want to try harder and do the best I can. I don't feel like I'm working for myself, I feel like I'm working for them and making them proud as well," Koulizakis said. Koulizakis talks finding her competitive streak and her development as a person and player over in America.

What drew you to football?

Soccer runs in my family. My dad played, both my brothers played as well. My mum actually wanted me to play netball but I was never for that. I just wanted to follow in my brothers' footsteps and it was very competitive between the three of us. In the end I really wanted to be better than both of my brothers and they ended up quitting and I kept pursuing soccer and eventually I was better than them. It's game day, what do you do to get in the zone before the match? I've got a few superstitions that I have. Before every game day I have a certain song I listen to, it's a family song that pumps me up all the time. I always have to have a shower before the game to wake me up and then get to the field, get in the zone and listen to my own music. It's game day, what do you do to get in the zone before the match?

I've got a few superstitions that I have. Before every game day I have a certain song I listen to, it's a family song that pumps me up all the time. I always have to have a shower before the game to wake me up and then get to the field, get in the zone and listen to my own music.

Top 3 training songs?

It changes all the time. I go through different phases of different songs. There's this artist I always listen to, his name is Sonny Soder, I basically listen to all of his top songs.

What do you find most challenging about the game?

Every game is different because every opponent gives something different. At the start you're figuring the opponent's weaknesses and trying to overcome them.

What has been a highlight in your sporting career thus far?

That's a hard one! Probably going over to the States and going to university and playing soccer over there. I think that was a big chunk of my life. I went there when I was 18 years old and I only got back last year so I think I grew a lot as a person and as a soccer player. Those four years were such a big highlight of my soccer career and life in general.

How has football impacted your life?

Honestly, football has pretty much been my life for 19, 20 years. It's my outlet. I love playing football, I play because I love it. Obviously for women, you don't really play for the money. It's been a big part of my life, I've made most of my friends through football and my parents and family love soccer so it's been my life ever since I could remember.

What is something you learned about yourself through playing the game?

I've learnt many things. The first thing I've probably learnt would be that it's just so different on the field than off the field. It brought out my competitive side, definitely. I think it's good to be competitive on and off the field. I can take the things I've learnt from soccer into my normal life, like being a leader. It's made me more passionate in a way and it's taught me to be passionate with other things like work and anything I want to do, I want to do my best and just come out on top with everything.

What do you hope to achieve in the next year?

I just want to keep going and play soccer overseas if COVID dies down a bit hopefully. Just improving as a player and making the finals this year for the W-League. That's a big goal of mine.

What's something someone might be surprised to learn about you?

I like to play computer games! We have a little crew on our team that liked to play Call of Duty, so there's a few of us.

Favourite way to unwind after a game?

Probably just spending time with my family and talking to my brother. He just distracts me and we talk about different things which is nice. I think family is a big thing for me. When I'm playing soccer I always look to see if my parents are there, they're my tribe.

What are you most looking forward to in 2021?

Just to grow as a person. I feel like I've already grown so much within the past six months so I think growing both on and off the field and becoming successful in everything I do. There's been a lot of changes. I've had to change a lot of things and have to have been on my toes a lot these past few months and now I'm able to adapt to everything that has happened. It's also driven me to try harder and be more organised.

What is something you want to be remembered for?

It's not soccer related, but personally, I want to be remembered as a nice, loving person that is a good role model. I want to be a role model for all of the younger kids out there, showing them that if you try your best and put in 100 percent in everything that you do, then you'll be successful. Never give up.

What do you think is the biggest misconception of women in sport?

Probably that men are better at everything. I feel like me get overlooked just because we're women. I think we're just as good as them, or even better. We play with our heart and we play because we love it, clearly we don't get the money we deserve.

2500 POPPIES FROM AUSTRALIA TO CRETE

Donated by the Victorian Returned Services League

May, 2021 is the 80th anniversary of the Battle of Crete. Plans were well advanced to make this a significant event on Crete as it was most likely be the last one where any veterans of the battle may be present. My preparations started some 18 months previous and I was taking some 42 others with me to Crete to be part of the significant happenings. Unfortunately an insidious virus had other thoughts and we had to cancel all the travel plans.

It was still necessary to pay respects to those who fought and fell. The group in Crete were also having problems with heavy lockdowns in the area. There was to be no large group events at all. In discussions with Stelios and others, I felt that perhaps placing a poppy at each grave at the Allied Cemetery at Souda may be a suitable low key event that would show the necessary respect. The idea was accepted and provisional permission was obtained from the Commonwealth War Graves and local authorities in Crete to do this.

Suitable poppies were of the Anzac variety so a call was made to the RSL Victoria to locate a source of supply. After explaining our need, the RSL donated a carton of 2,500 poppies on the basis that this was what they were about also. Shipping to Crete was going to take a few dollars and the hat was passed around those who originally planned to travel to Crete. The response was immediate. Some local people also

found out and offered to pay 100%. The package was soon on its way, together with the necessary declarations for customs purposes.

Tracking of the package showed rapid transit, until it arrived in Athens. A demand was made for a duty/tax payment before it would be released, despite being informed that it was items in memory and respect of those in the Battle of Crete. As those in Crete were somewhat grossly under-funded through no tourism from the lockdowns, I contacted a friend

here to see if some funds could be raised quickly to ease the Cretan group's situation and satisfy customs in Athens. In less than a week, 10 people had each made significant donations which I was able to forward to Crete.

In Crete, the team prepared to put one poppy on each of the 1600 odd Allied Graves. With some poppies left over, they also were used at other places such as Galatas, Sfakia etc. Although we were not able to be present ourselves, respect was being shown through the help and assistance of many people.

Thanks to Stelios x 2, Gianni, Sean, Dimitris, George, Harry, Jim, Michael, Manoli, Vicky, Antoni, Sifi, Kosta. Milton, Manny, Kirakos, Kirsty, Kel, Chris and many others without whom, this may have never occurred.

Peter Ford

ST. JOHNS COLLEGE SPORTS PRECINCT

\$50,000 Donation from the Pancretan Association

On Wednesday 21 April, His Eminence Archbishop of Australia MAKARIOS officially opened and blessed the St John's College Preston Sports Courts Precinct. A plaque was also unveiled acknowledging the generous support the school received to complete this facility by the Greek Orthodox Archdiocese of Australia and the Pancretan Association of Melbourne.

This was a very proud day for the Pancretan Association of Melbourne who donated \$50k towards the completion of the outdoor sports facility. The Association has always been strongly committed to connecting with and supporting the broader Hellenic community and was honoured by the unveiling of the plaque. This further strengthens the bonds that the Association has with the School which started back in 2009 with the awarding of the Pancretan Scholarship for over 3 years through to 2012.

The unveiling occurred during their morning School assembly. In attendance was the Consul General of Greece Mr Kakavelakis, the Very Reverend Archimandrite Evmenios Vasilopoulos, Rev. Fathers Ioannou, Peripetsakis and Frangos, City of Darebin Mayor Cr. Lina Messina, the President of the Cretan Federation of Australia Mr. Tony Tsourdalakis and others. The Pancretan Association of Melbourne was represented by its President Mr. Manolis Starakis who was accompanied by the former President Mr John Nikolakakis who were all welcomed warmly by the College Principal Ms. Anna Urban and the College Board.

CRETAN BROTHERHOOD OF MELBOURNE & VICTORIA

85th Anniversary of Ethnarch Eleftherios Venizelos

The Cretan Brotherhood of Melbourne hosted a commemorative Service dedicated to the 85 years of Eleftherios Venizelos at Melbourne's Cretan House in Brunswick.

The day commenced with a Doxology and church Service at the St. Vasilios Greek Orthodox Parish, followed by a Ceremony at the statue of Eleftherios Venizelos which included a Memorial Service, Wreath laying, the playing of the Australian and Greek National Anthems, a minutes silence.

This was followed by a lovely luncheon with guest speakers including the host President Mr. Michael Houdalakis, Consul General of Greece In Melbourne Mr. Manuel Kakavelakis and Cretan Federation President Mr. Tony Tsourdalakis. Other guests included Rev. Father Athanasios Triantafilou, City of Moreland Councillor Mr. Lambros Tapinos and Pancretan Vice President Mary Rissakis.

A special short film dedicated to the life of Eleftherios Venizelos was projected on the screen. Furthermore Cretan Federation President Mr. Tony Tsourdalakis presented all the dignitaries with the commemorative plate marking the 40th Anniversary of the CFANZ and the 20th Anniversary of the Eleftherios Venizelos Foundation in Chania Crete. The afternoon also included Cretan dancing by the dancers of the Cretan Brotherhood of Melbourne.

PANCRETAN ASSOCIATION OF MELBOURNE

Annual Blessing & Cutting of the Vasilopita

The Pancretan Association of Melbourne held its annual blessing and the traditional cutting of the Vasilopita for 2021 on Saturday, January 30.

We were honoured to have His Grace Bishop Ezekiel of Dervis offer his blessing and to cut the vasilopita together with the new Consul General of Greece in Melbourne, Mr Emmanuel Kakavelakis.

Following the address of the new Consul, we were treated to a special surprise visit from Cretan tennis player, Michalis Pervolarakis, who was in the country for the Australian Open, treating hundreds of fans to true hellenic pride and the 130 people in attendance had the opportunity to witness Michalis Cretan dancing skills.

It was lovely evening reuniting with many of our members and friends enjoying Greek food and Cretan music from local Melbourne musicians, Sifis Tsourdalakis, George Sevastakis, Tony Iliou and Paddy Montgomery.

CHANNEL 31 BROADCAST COMMITTEE

Cretan Australian Emmanuel Heretakis

Channel 31 is a community access television station covering Melbourne and Geelong. Each week over 1000 volunteers contribute to over 90 locally made television programs broadcast by the station. Programming often covers niche interests and communities serving multicultural groups, local sporting associations and elderly.

The Channel 31 Advisory Committee has been set up to support the stations multicultural programming and enhance its links to ethnic communities and businesses. This connection is especially important now as the station faced a potential switch off on the 30th of June this year should the Federal Government choose not to renew its broadcast license.

Biography

Community Broadcast Channel 31 has recently welcomed a member of Melbourne's Cretan community to its advisory committee. Emmanuel is a financial analyst and is using his new volunteer role to assist the broadcaster with its multicultural programming and to improving its connection to the Melbourne Greek and Cretan communities.

"Channel 31 has always seemed to provide an opportunity for multilingual content that other stations sometimes forget. Even during lockdown when our community couldn't attend the big Easter Church services, Channel 31 broadcast those, which let me and my family follow along and keep that tradition alive. So I guess I wanted to give back a little to a station that does a lot for our community," he said.

Emmanuel Heretakis was born on the 20th October 1994 to parents Harry and Theodora Heretakis. He has one younger brother. He completed his studies with a Batchelor of Commerce in 2016. He is a financial analyst for IFM Investors. He has a passion for empowering local communities. He is an active member of the Melbourne Greek community and has over a decade of volunteer experience. During this time Emmanuel has organised many community programs with a focus on active participation, including traditional dancing classes, folk music lessons and youth sporting competitions. Outside of his volunteering endeavours, Emmanuel plays soccer locally and has performed across Australia as a Cretan Dancer. Emmanuel currently volunteers his time focusing on communications and youth programs at the Cretan Brotherhood of Melbourne.

MANTINADES ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Θέμα: Κωστής Μουντάκης, Καλλιτέχνης, Δάσκαλος της Λύρας

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ
Ο ΜΑΝΩΛΗΣ
ΒΑΝΤΑΡΑΚΗΣ

Σε κάθε τεύχος των Cretan Times της Κρητικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας & Νέα Ζηλανδίας ο Μανώλης Βανταράκης θα σας παρουσιάζει μαντινάδες της Κρήτης με διαφορετικό θέμα. Όσοι θελήσετε να συμμετέχετε με μαντινάδες στο θέμα που θα αφιερώνουμε, μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί του στο admin@cretan.com.au. Στο παρών τεύχος αφιερώνονται οι μαντινάδες στον Μεγάλο Κρητικό Καλλιτέχνη και Δάσκαλο της Λύρας Κώστα Μουντάκη.

Αντρας με αρχές και με τιμή
που'χε περίσσια χάρη
χρόνια και χρόνια λυρατζής
με το χρυσό δοξάρι

Της Κρήτης οπραματευτής
τσ' αγάπης γυρολόγος
που γίνηκε για χάρη της
του έρωτα μοιρολόγος.

Νίκος Αλεβιζάκης

Την Κρήτη μας ετίμησες
πολλές φορές Μουντάκη
απ' την Άλφα ξεκίνησες
ξυπόλητο βοσκάκι

Τέσσερις είν' οι μάρτυρες
εσύ 'χεις τραγουδήσει
κι ακούστηκε το Ρεθεμνος
σε Ανατολή και Δύση

Δάσκαλε κι αν ε μίσεψες
το έργο σου δε σβήνει
όπου κι αν ζει ο Κρητικός
στηρίζει το μ' ευθύνη

**Γιώργος Σηφάκης -
Σιμισακογιώργης**

Είναι μεγάλη μου τιμή
που σ' είχα δάσκαλο μου
Κώστα Μουντάκη ώστε να ζω
θα σ' έχω στο μυαλό μου.

Μες στο μυαλό μες την
καρδιά
στης λύρας το δοξάρι
εκεί θα σ' έχω ώστε να ζω
της Κρήτης μας καμάρι.

Στράτος Γουνάκης

Του δάσκαλου Μουντόκωστα
το ξακουστό δοξάρι
Κρήτη μου έχεις φυλαχτό
κι άγιο προσκυνητάρι

**Χαρούλα Τζιγκουνάκη -
Πετρογλάκη**

Δεν είχες ταίρι στην πρεπιά
πρωτιά 'χες στο δοξάρι
γλυκόλαλος τραγουδιστής
και της Αλφάς καμάρι.

Από νωρίς ε μίσεψες
της Κρήτης μας αηδόνη
το έργο σου 'ναι αθάνατο
ως και αν περνούν οι χρόνοι.

Της λύρας πρωτομάστορας
και τραγουδοτεχνίτης
πολλά νωρίς ε μίσεψες
σταυραετή τή Κρήτης.

Σταύρος Φωτάκης

Αθάνατε Μουντόκωστα
και υιέ του Ψηλορείτη
τσι κοντυλιές σου θα γροικά
σάμε να στέκει η Κρήτη

Αητέ μου χρυσοφτέρουγε
και Μυλοποταμιτή
στο παίξιμο τή λύρας σου
σύγκορμη στέκει η Κρήτη.

Να 'παίρναν άδεια οι νεκροί
πίσω να 'ρθείς Μουντάκη
να πεις το « Μεσοπέλαγα
και το «Βοσκαρουδάκι.

Χαρίστη Κουκουμπεδάκη

Μουντόκωστα στα χέρια σου
τή λύρα το δοξάρι
το μερακλίκι το σκορπά
στην Κρήτη χαρισάρι.

Να 'χε να ζεις Μουντόκωστα
να 'χες πολλούς τσι χρόνους
η μουσική μας με τσ' ανθούς
θα 'χε βεντέμα χρόνους.

Κωστής Λαγουδιανάκης

Ο μισεμός του μερακλή
θάνατος δε λογάτε
γι' αυτό και ο Μουντόκωστας
να λέτε πως κοιμάται.

Μανώλης Μακριδάκης

Γλυκούς σκοπούς η λύρα σου
έπαιξε με καμάρι
κι η χέρα σου το κράθεινε
με πάθος το δοξάρι.

Απ' άκρη σ' άκρη γλέντησες
Μουντοκωστα την Κρήτη
με τσι γλυκούς σου τσι
σκοπούς
αητέ του Ψηλορείτη.

Να χα να σταίνονται οι
νεκροί
Να αναστηθείς Μουντάκη
να παίξει η λύρα σου σκοπούς
και το βοσκαρουδάκι.

Χρυσούλα Κουτσάκη

Στης Κρήτης την παράδοση
έγινες στυλοβάτης
στο κέντημα του ζάλου σου
δείχθηκες ακροβάτης.

Έκαμες πια την μουσική
ιεροτελεστία
με ήθος και με αρχοντιά
στα γλέντια στα αστεία.

Με κοντυλιές τσι μουσικής
αποδείχτηκες λυράρης
ονομαστός και ξακουστός
της γνώσης και της χάρης.

Ελισσαίος Καπαδόπουλος

Δεν θα βρεθούν πάνω στην
γη
δαχτύλια στο λυράκι
να συναγωνιστούν ποτέ
τον Κώστα τον Μουντάκη.

Τση λύρας πρωτομάστορας
που 'βαλες τα θεμέλια
ήσουν για μας Μουντόκωστα
τση ξενιτιάς κοπέλια.

**Μιχάλης Οδ.
Πλατύρραρχος.**

Έγραψε όμορφους σκοπούς
κανείς μην τον ξεχάσει
μας χάρισε κέφι πολύ
στην λύρα πού'χε πιάσει.

Αντώνης. Κασσαπάκης

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΥΤΥΧΙΑ ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ 80Η ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ

Στην Μελβούρνη διοργανώθηκαν οι Επετειακές Εκδηλώσεις από την Κρητική Ομοσπονδία Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας σε συνεργασία με την Κρητική Αδελφότητα Μελβούρνης και την Παγκρήτια Ένωση Μελβούρνης.

Η αρχή των εκδηλώσεων ήταν το Σάββατο 17 Απριλίου, με την πανηγυρική χοροεσπερίδα στην αίθουσα του Κρητικού χωριού. Επίσημος προσκεκλημένος ήταν ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στη Μελβούρνη κ. Εμμανουήλ Κακαβελάκης και ο

Πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτης π. Ευμένιος Βασιλόπουλος εκπροσωπώντας τον Αρχιεπίσκοπο της Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος ο οποίος λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων δεν κατέστη δυνατόν να παρευρεθεί. Χαιρετισμούς για την 80ή επέτειο της Μάχης της Κρήτης απηύθυναν μέσω βίντεο, που προβλήθηκε κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης, ο Γενικός Γραμματέας Απόδημου Ελληνισμού κ. Γιάννης Χρυσουλάκης, ο Αρχηγός Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας της Ελλάδας (ΓΕΕΘΑ) κ. Κωνσταντίνος Φλώρος.

Τα χορευτικά συγκροτήματα της Κρητικής Αδελφότητας και της Παγκρήτιας Ένωσης χόρεψαν με την Κρητική λεβεντιά παραδοσιακούς χορούς και απέσπασαν πολλά χειροκροτήματα. Το μουσικό σχήμα αποτελείτο από τον Σήφη Τσουρδαλάκη (λύρα-τραγούδι), τον Paddy Montgomery (λαούτο), τον Αντώνη Ηλιού (κιθάρα) τον Γιώργο Ρεράκη (λαούτο) και την ορχήστρα «Δύο Πατρίδες».

Την επόμενη ημέρα Κυριακή, 18 Απριλίου, πραγματοποιήθηκε δοξολογία στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Ευσταθίου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, χοροστατούντος του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. κ. Μακαρίου βοηθούμενου από τον Ιερό Κλήρο. Ακολούθησε Επιμνημόσυνη Δέηση και κατάθεση Στεφάνων στην αθάνατη φλόγα του Μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη της Μελβούρνης, υπό την παρουσία των Αυστραλιανών Ενόπλων Δυνάμεων, των θρησκευτικών, προξενικών πολιτικών Αρχών και εκπρόσωποι παροικιακών οργανισμών.

Επίσης έγινε τελετή και κατάθεση Στεφάνων στο

Αυστραλοελληνικό Μνημείο Domain Gardens. Μετά το πέρας της τελετής στο Κρητικό Σπίτι δόθηκε επίσημο γεύμα προς τιμήν των Βετεράνων των ANZAC's παρουσία των Αυστραλιανών Ενόπλων Δυνάμεων, των θρησκευτικών, προξενικών και πολιτικών Αρχών. Κατά τη διάρκεια του γεύματος προβλήθηκε και πάλι το βίντεο με τους χαιρετισμούς για την 80ή επέτειο της Μάχης της Κρήτης

που απηύθυναν οι κ.κ. Χρυσουλάκης, Φλώρος. Το Συντονιστικό Συμβούλιο Μνήμης για τη Μάχη της Κρήτης και ο ο Πρόεδρος κ Δημήτρης Παπαδημητρίου τίμησε με αναμνηστικές πλακέτες δύο απογόνους των Βετεράνων για την προσφορά τους. Συγκεκριμένα τον κ Peter Ford και την κα Shirley Devery. Το μουσικό σχήμα αποτελείτο από τον Σήφη Τσουρδαλάκη (λύρα-τραγούδι), τον Paddy Montgomery (λαούτο), τον Αντώνη Ηλιού (κιθάρα) τον Γιώργο Ρεράκη (λαούτο). Κατά τον επίσημο χαιρετισμό του ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε την ικανοποίησή του και την αγάπη του που συμμετέχει για πρώτη φορά στις Εορταστικές Εκδηλώσεις της Μάχης της Κρήτης στη Μελβούρνη. Ενώ φανερά συγκινημένος αναφέρθηκε και σε αναμνηστικές στιγμές που του είχαν διηγηθεί κληρικοί από τα Μοναστήρια της εποχής εκείνης. Την επόμενη ημέρα Δευτέρα 19 Απριλίου, στις 6 το απόγευμα στην Ιερά Μονή Παναγίας Άξιον Εστί, στο Northcote, έδωσε ομιλία ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος με ευθύνη οργάνωσης της Κρητικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας και των Κρητικών Σωματείων της Μελβούρνης, με θέμα «Ο ρόλος της Εκκλησίας κατά τη Μάχη της Κρήτης 1941-1945». Σύμφωνα με τα όσα είπε ο κ. Τσουρδαλάκης «... ότι είναι πρώτη φορά που Αρχιεπίσκοπος κάνει ομιλία για τη Μάχη της Κρήτης. Φανερά συγκινημένος ο κ Τσουρδαλάκης παρέδωσε στον Σεβασμιότατο αναμνηστικό πιάτο ως δώρο ευγνωμοσύνης για την ομιλία που έκανε, η οποία συγκίνησε τους πάντες. Στην εκδήλωση παρέστησαν Γ. Πρόξενος της Ελλάδας στη Μελβούρνη κ. Εμμανουήλ. Κακαβελάκης, δεκάδες Πρόεδροι των παροικιακών μας Οργανισμών όλος ο Ιερατικός Κλήρος και πλήθος κόσμου.

ΤΑΣΜΑΝΙΑ

Η Κρητική Αδελφότητα Τασμάνιας υπό την αιγίδα της Κρητικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας & Νέα Ζηλανδίας και με την στήριξη της

Ελληνικής Κοινότητας Χόμπαρτ πραγματοποίησε την εκδήλωση τιμώντας τους νεκρούς και ήρωες της Μάχης της Κρήτης στο κενοτάφιο των ANZAC του Χόμπαρτ.

Την επιμνημόσυνη Δέηση τέλεσε ο Αρχιεπισκοπικός Επίτροπος της περιφέρειας Τασμάνιας Πανοσιολογιότατος Πρόχορος Αναστασιάδης βοηθούμενος από τον π. Βασίλειο Βέρδο ενώ χρέη τελετάρχη έκανε ο Πρόεδρος του τοπικού RSL Kieran Lennard ενώ τα Κρητικόπουλα του Συλλόγου τραγούδησαν τους εθνικούς ύμνους της Ελλάδας και της Αυστραλίας

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους και κατέθεσαν και στεφάνι, η Κυβερνήτης της Τασμάνιας κ. Kate Warner, εκ μέρους της Κυβέρνησης της Τασμάνιας η Βουλευτής Elise Archer MP, εκ μέρους της αξιωματικής αντιπολίτευσης ο βουλευτής David O'Byrne MP, εκ μέρους της Πολεμικής Αεροπορίας ο Επισμηναγός Paul Gough, εκ μέρους του Πολεμικού Στρατού ο Αντισυνταγματάρχης Paul O'Donnell, εκ μέρους του Πολεμικού Ναυτικού της Αυστραλίας ο Υπολοχαγός Caleb Muggeridge ενώ την Κρητική Ομοσπονδία Αυστραλίας & Νέα Ζηλανδίας εκπροσώπησε ο Πρόεδρος Αντώνης Τσουρδαλάκης, την Κρητική Αδελφότητα Τασμάνιας ο Πρόεδρος κ. Γιάννης Φιωτάκης και την Ελληνική Κοινότητα Τασμάνιας ο κ. Νίκος Θεοδωρόπουλος και πολλοί άλλοι.

Μετά το περας της τελετής δόθηκε δεξίωση στο Ελληνικό Σπίτι της Τασμάνιας όπου όλοι οι παραβρισκόμενοι είχαν την ευκαιρία να ακούσουν λίγα λόγια για την σημασία της Μάχης της Κρήτης από τους Προέδρους Γιάννη Φιωτάκη και Αντώνη Τσουρδαλάκη αλλά προπαντός από τον απόγονο της Μάχης της Κρήτης κ. Tom Dunbabin με μια ενδιαφέρουσα παρουσίαση. Την εκδήλωση ομόρφυνε με την παρουσία του το Χορευτικό Συγκρότημα της Κρητικής Αδελφότητας Τασμάνιας με χορούς της Κρήτης.

ΚΑΜΠΕΡΡΑ

Η Κρητική Αδελφότητα Καμπέρας & Περιχώρων σε συνεργασία με την Πρεσβεία της Ελλάδος στην Αυστραλία πραγματοποίησε την επίσημη τελετή για την 80η Επέτειο της Μάχης της Κρήτης στο

Αυστραλό Ελληνικό Μνημείο το οποίο βρίσκεται στο ANZAC Parade απέναντι από το Αυστραλιανό Πολεμικό Μουσείο.

Την επιμνημόσυνη Δέηση τέλεσε ο Αρχιεπισκοπικός Επίτροπος της περιφέρειας Καμπέρας Πανοσιολογιότατος Πρόχορος Αναστασιάδης βοηθούμενος από τον π. Πέτρο Κηπουρό. Την εκδήλωσή τίμησαν με την παρουσία τους ο Εξοχότατος Πρέσβης της Ελλάδος στην Αυστραλία κ. Γιώργος Παπακώστας, η Ύπατη Αρμοστής της Κύπρου στην Αυστραλία κα. Μάρθα Μαυρομάτη, η Ύπατη Αρμοστής της Νέας Ζηλανδίας στην Αυστραλία Dame Annett King, Ο Υπουργός της Καμπέρας κ. Zed Sefelja εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, ο Βουλευτής David Smith εκπροσωπώντας την αξιωματική αντιπολίτευση, εκπρόσωποι της Πολεμικής Αεροπορίας, Στρατού και Ναυτικού ενώ από παροικιακής πλευράς ο Πρόεδρος της Κρητικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας & Νέα Ζηλανδίας κ. Αντώνης Τσουρδαλάκης, Ο Πρόεδρος της Κρητικής Αδελφότητας Καμπέρας κ. Γιώργος Καθεκλάκης, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας κ. Γιάννης Λουκαδέλλης, Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λέσχης Καμπέρας κ. Στέφανος Πασχαλίδης, η Πρόεδρος της Κυπριακής Κοινότητας

Καμπέρας κα. Γεωργία Αλεξάνδρου και της ΑΧΕΠΑ κ. Ανδρέας Μπομπίτης.

Την εκδήλωσή λάμπρυνε και τίμησε με την παρουσία του ο 101 χρόνος βετεράνος της Μάχης της Κρήτης κάτοικος της Καμπέρας κ. LES COOK ο οποίος φανερά συγκινημένος αναφέρθηκε στις μέρες εκείνες και για τα γεγονότα τις εποχής.

ΣΥΔΝΕΥ

Η Συντονιστική Επιτροπή Μνήμης για την Μάχη της Κρήτης του Σύνδνεϋ σε συνεργασία με την Κρητική Αδελφότητα Σύνδνεϋ & NNO υπό την αιγίδα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας διοργάνωσε την Δοξολογία τιμώντας τους νεκρούς ήρωες της Μάχης της Κρήτης στον Ιερό Καθεδρικό ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου χοροστατούντος του Σεβασμιότατου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ.

Την δοξολογία τίμησαν με την παρουσία τους ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στο Σύνδνεϋ κ. Χρήστος Καρράς, Ο Βουλευτής Παναγιώτης Πούλος εκπροσωπώντας την Πρωθυπουργό της Νέας Νότιας Ουαλίας και τον Υπουργό Βετεράνων κ. Lee, ο Πρόεδρος της

Συντονιστικής Επιτροπής κ. Ιορδάνης Ιορδανίδης, ο Πρόεδρος της Κρητικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας & Νέας Ζηλανδίας κ. Αντώνης Τσουρδαλάκης, Ο πρόεδρος της Κρητικής Αδελφότητας Σύνδνεϋ κ. Λευτέρης Σαβιολάκης και ο Πρόεδρος του Ελληνικού ΡΣΛ κ. Γιώργος Γιακουμίδης και άλλοι.

Μετα την Δοξολογία έγινε η επίσημη παρουσίαση του Ντοκουμαντέρ για την 80η Επέτειο της Μάχης της Κρήτης με τίτλο « A Lot of time for the Greek » στην αίθουσα του Κολλεγίου Θεολογίας Αγ. Ανδρέα από την Κρητική Ομοσπονδία Αυστραλίας & Νέα Ζηλανδίας το οποίο τιμά την μνήμη δεκάδων Αυστραλών Βετεράνων που πολέμησαν στην Κρήτη και κατά επέκταση στην Ελλάδα.

Με πρωτοβουλία της ομογενούς δημάρχου Waverley (Sydney), Paula Masselos, και τη συμμετοχή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου, του Γενικού Προξένου της Ελλάδας στο Σίδνεϊ, Χρήστου Καρρά, και άλλων επισήμων, έγιναν τα αποκαλυπτήρια αναμνηστικής πλάκας για την 80ή επέτειο της Μάχης της Κρήτης. Η πλάκα τοποθετήθηκε δίπλα στον Κήπο του Σιντριβανιού στο Κενοτάφιο του Waverley Park στο Bondi Junction. Η κ. Masselos, η πρώτη ελληνικής καταγωγής δήμαρχος της περιοχής, δήλωσε ότι

η αναμνηστική πλάκα τιμά όλους εκείνους που πολέμησαν στην Κρήτη και μεταξύ αυτών και οκτώ στρατιώτες από το Waverley που σκοτώθηκαν και τάφηκαν στην Ελλάδα.

Πρόκειται για τους: Private Ronald Exley Robinson, Signalmann Robert Cornwall Bolden, Private James John Ryan, Private Henry MacDonald Butler, Private Edward Roy Monaghan, Sargeant Frederick Stafford Smith, Colonel William Elphinstone Kay

ΑΔΕΛΑΪΔΑ

Συγκίνηση επικράτησε στην τελετή που έγινε στην Αδελαΐδα για να τιμηθεί η 80η επέτειος της Μάχης της Κρήτης. Με τον σεβασμό που τους αρμόζει οι ομογενείς τίμησαν τους ANZAC που Πολέμησαν στην μεγαλόνησο. Ιδιαίτερα εντυπωσιακή ήταν η παρουσία της νέας γενιάς.

Η εκδήλωση, στο πλαίσιο των επίσημων εορτασμών της 80ης επετείου της Μάχης της Κρήτης, οργανώθηκε από τον Γενικό Πρόξενο της Ελλάδας στην Αδελαΐδα Γιώργο Ψιάχα. Εκπρόσωποι της ομογένειας που κατέθεσαν στεφάνια. Την επιμνημόσυνη δέηση τέλεσε ο Επίσκοπος Σινώπης Σιλουάν βοηθούμενος από τον Ιερό Κλήρο ενώ παρευρέθηκαν ομογενείς πολιτικοί, εκπρόσωποι πολλών οργανώσεων και αρκετοί ομογενείς στην πλειοψηφία τους Κρήτες. Χρέη τελετάρχη τέλεσε ο Πρόεδρος της Κρητικής Αδελφότητας κ. Παντελής Φριδάκης.

Στο μήνυμά του για την ιστορική επέτειο ο Γενικός Πρόξενος κ. Ψιάχας αναφέρει μεταξύ άλλων:

«Τιμούμε, σήμερα, την επέτειο της Μάχης της Κρήτης, με βαθύ σεβασμό σε όσους θυσιάσαν τη ζωή τους στον βωμό της ελευθερίας και την μάχη κατά του ναζισμού. Εδώ στη Νότια Αυστραλία, τιμούμε ιδιαίτερα τους πεσόντες στρατιώτες ANZAC που πολέμησαν στα πάτρια εδάφη μας για να απωθήσουν τη γερμανική εισβολή.

Οι θηριωδίες του πολέμου στη συγκεκριμένη μάχη διήρκησαν από τις 20 Μαΐου μέχρι και την 1η Ιουνίου 1941. Δυστυχώς, η Μάχη εκείνη χάθηκε, αν και οι σύμμαχοι κέρδισαν, τελικά, τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η συμμετοχή των Αυστραλών στρατιωτών στη Μάχη της Κρήτης είχε ως αποτέλεσμα να γνωρίσουν την όμορφη Ελλάδα και να έλθουν σε ώσμωση με τον φιλόξενο ελληνικό λαό, συντελώντας έτσι στην εμπέδωση της φιλίας μεταξύ των δύο λαών μας. Οι δεσμοί φιλίας που σφυρηλατήθηκαν εν μέσω του πολέμου έχουν χαραχθεί στις καρδιές μας μέχρι και σήμερα. Δεν είναι τυχαίο ότι πολλοί ερευνητές εκατέρωθεν φωτίζουν κάθε τόσο νέες πτυχές της Μάχης της Κρήτης».

ΒΡΙΣΒΑΝΗ

Παρουσία προέδρων και εκπροσώπων πολλών ομογενειακών οργανισμών καθώς και εκπροσώπων του Γενικού Προξενείου της Ελλάδας, πραγματοποιήθηκε πριν από μερικές ημέρες η Εκδήλωση Μνήμης για τη Μάχη της Κρήτης, που συνδιοργάνωσαν η Κρητική Αδελφότητα Κούνιολαντ και η Ελληνική Ορθόδοξη Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας – Brisbane στην Εκκλησία Αγίου Γεωργίου στο Brisbane.

Στην ομιλία του, ο Πρόεδρος της Κρητικής Αδελφότητας Queensland, κ. Αντώνης Κατσάνεβας έκανε μια σύντομη ιστορική αναδρομή, θυμίζοντας ότι η σημαντικότερη μάχη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου ξεκίνησε στις 20 Μαΐου 1941 με την απόβαση από αέρα χιλιάδων Γερμανών αλεξιπτωτιστών που επιτέθηκαν αιφνιδιαστικά στο νησί.

«Οι Κρητικοί μαζί με τις Συμμαχικές δυνάμεις πολέμησαν με θάρρος για να υπερασπιστούν το νησί ... Μετά από 12 έντονες ημέρες μάχης, ο έλεγχος του νησιού πέρασε στις γερμανικές δυνάμεις, ωστόσο αυτή τους η επιτυχία κόστισε τόσο πολύ ώστε να μην επιχειρήσουν ξανά άλλη αεροπορική έφοδο της ίδιας κλίμακας κατά τη διάρκεια του πολέμου», ανέφερε ο κ. Κατσάνεβας

Προς έκπληξη τόσο των βρετανικών όσο και των γερμανικών δυνάμεων, οι Κρητικοί, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών, των βοσκών, των ηλικιωμένων, των νεαρών αγοριών, των μοναχών, των ιερέων και των γυναικών, χωρίς καμιά προ συνεννόηση μεταξύ τους ή κάποιο γενικό σχέδιο ή όπλα, όρμησαν ενάντια στους εισβολείς χωρίς δισταγμό. Αυτό εξόργισε το γερμανικό στρατό που απάντησε πυροβολώντας αδιακρίτως και προχωρώντας σε μαζικές εκτελέσεις αμάχων» εξήγησε.

«Σήμερα τιμούμε όλους αυτούς τους Κρητικούς, μαζί με τα ελληνικά, βρετανικά, αυστραλιανά και νεοζηλανδικά στρατεύματα που πολέμησαν και έπεσαν ηρωικά αγωνιζόμενοι για την ελευθερία και τη δημοκρατία στην Κρήτη και στην Ελλάδα κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο» είπε.

ΠΕΡΘΗ

Το Προξενείο της Ελλάδας στην Πέρθη σε συνεργασία με την Κρητική Αδελφότητα Δυτικής Αυστραλίας διοργάνωσε την Κυριακή,

30 Μαΐου, Τελετή Κατάθεσης Στεφάνου για την 80η Επέτειο από τη Μάχη της Κρήτης. Σε ανακοίνωση που μας έστειλε το Προξενείο αναφέρονται, μεταξύ άλλων:

«Ήταν ιδιαίτερη τιμή μας η παρουσία στην Τελετή του μοναδικού εναπομείναντα στη Δυτική Αυστραλία βετεράνου της Μάχης της Κρήτης, κ. Arthur Leggett, ο οποίος απήφησε την κακοκαιρία και τη βροχή για να είναι μαζί μας! Ευχαριστούμε όλους τους Αυστραλούς και Έλληνες φίλους που παραβρέθηκαν την εκδήλωση.

ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ

Kiwi veterans who fought in the Battle for Crete have paid tribute to their fallen mates, with Saturday's commemorations marking 80 years since the fighting began.

Thinking of his fellow soldiers, Battle for Crete veteran Eric Wilson laid a wreath on Saturday for the 671 soldiers who died there. Seven thousand New Zealand soldiers were stationed on the Greek Island of Crete when Nazi soldiers invaded in 1941. At 102

years old, Wilson thinks of that bloody battle often.

"What I saw, you would never see in a lifetime." Wilson is one of just three Kiwi veterans from the battle still living. "Commemorations are always going to take place but with them around this is maybe the last time that we'll actually see them," said George Neonakis, the Consul of Greece in New Zealand.

More than 2000 Kiwi soldiers were taken as prisoners of war and many were injured, including Evan Nathan's father, who fought in the Māori Battalion.

Nathan wore his father's medals on Saturday. "He was shot just below his right eye and the bullet came out in front of his ear," said Evan. Amazingly his father survived that and went on to meet his wife in Greece before moving back here to start a family.

Proof that from fighting, came a long-lasting bond between Greece and New Zealand. I think it was a really important milestone in our relationship and it forged bonds that will never be forgotten," said Grant Robertson, the Deputy Prime Minister.

Wilson was among those welcomed to Parliament on Saturday, meeting ministers. But he'd trade all the ceremony in to have his buddies back. "They're all gone and that speaks for itself. I'd rather have my coppers back." Friends from the battlefield who weren't present 80 years on, but were in everyone's thoughts.

ENTREPRENEURIAL YOUNG CRETAN

Rhea Gotsis – Founder of Traxi

My whole life I have always been quite the chameleon. Adapting to different things, hobbies, interests, lifestyles and careers. It began back in year 3 when I came home and told mum and dad I wanted to play the Trumpet. I became the first student to achieve a medal for Australian Music Exam Board in my primary school and fast forward five years and I was on a Music Scholarship to my high school.

But music wasn't going to be my career, I didn't know what it was going to be, all I knew is the thing I am most passionate in life about is being Greek. I never hid it; I was known for it! But I guess that will happen when you write your Year 11 speech on why Everyone should want to be Greek, wasn't too hard at all, 80 per cent of it was everything we invented really.

Come year 12, I found myself completing the subject called Global Politics, I had NO idea where that was going to lead me until I realised I could write assignments on Greece. So I wrote on the Greek financial crisis and it felt AMAZING. I completed my Bachelors, interning with Federal MP Maria Vamvakinou, completing an assignment on The Impact the GFC had on Australia and if Australia could help in any way. I then finished my Masters of International Relations completing a thesis on Media Representations of the Greek Financial Crisis and Their Influence on Australian-Greek Relations.

So if you couldn't tell, my blood runs blue and white. In addition to finishing the last year of my Masters, I was transitioned from marketing into a new role at Tabcorp, a Business Development Manager. I was taking care of 120 TAB venues from the NSW border down to Phillip island!

The job was amazing because it meant I could see new people and places every day, it was always changing, I am not the type of person who can work in the same office five days a week! Come March 2020, our team were stood down from our role. With the clothing rental/swapping/buying culture growing, I had the idea of a delivery service specified for this for about 6 months. When stood down, I decided I'll do it.

or four weeks, 7am to 1am, the wheels were rolling. I remember telling my parents about it and then my dad was like, why not do all businesses? Why limit to clothing? I was like... "Don't tell me what to do... but ok I will!"

Isolation for my family became me asking "how do you do an ABN?" "How do I build a website?" "Do you like this colour Gotsi? This logo?". A Same Day Delivery Service – Born on April 18th, 2020! I was messaging a lot of businesses, letting them know about this new delivery service and people were interested! I began with a small delivery radius, me running in and out of the door completing deliveries until eventually I would come home extremely stressed because I was struggling to complete all the deliveries.

Dad turned around and said "hire someone else to driver". It freaked me out. Someone Else? What if they can't do it properly! But I bit the bullet and hired someone. Then as time went on I

realised if I wanted to operate in other areas of Melb, I had to hire more drivers. I reached five drivers, then 10 drivers, then 20 drivers and 30 drivers!! It was nuts. By lockdown three, The business was Inundated.

The adrenalin, the work, the momentum was WILD, but hold on a minute, Tabcorp was calling, it was time to go back. I balanced both jobs, but I was struggling more than I ever. It was unbearable, I began making mistakes within The Traxi and I knew something had to be done.

The Traxi was never going to leave, so after a conversation with a close work colleague on a Thursday afternoon, I decided I was quitting my full time job the next day... But I did have to tell my Greek parents...

They said "Wait it out a bit." I had already written my resignation, knowing no matter what mum and dad said I wouldn't be changing my mind – I took the leap.

Its funny how fate works: Exactly one week later, I checked my emails, someone contacted me enquiring about more info on our service.

I searched her name on LinkedIn; "General Manager of Events and Conferences Crown" I was in shock. We emailed back and forth, they were interested in The Traxi. We were trialled with the Crown Restaurant Nobu. We were, and are their first ever delivery service. In September 2020, it was official. The Traxi is a contracted partner with Crown Melbourne. Over Spring Racing we completed over

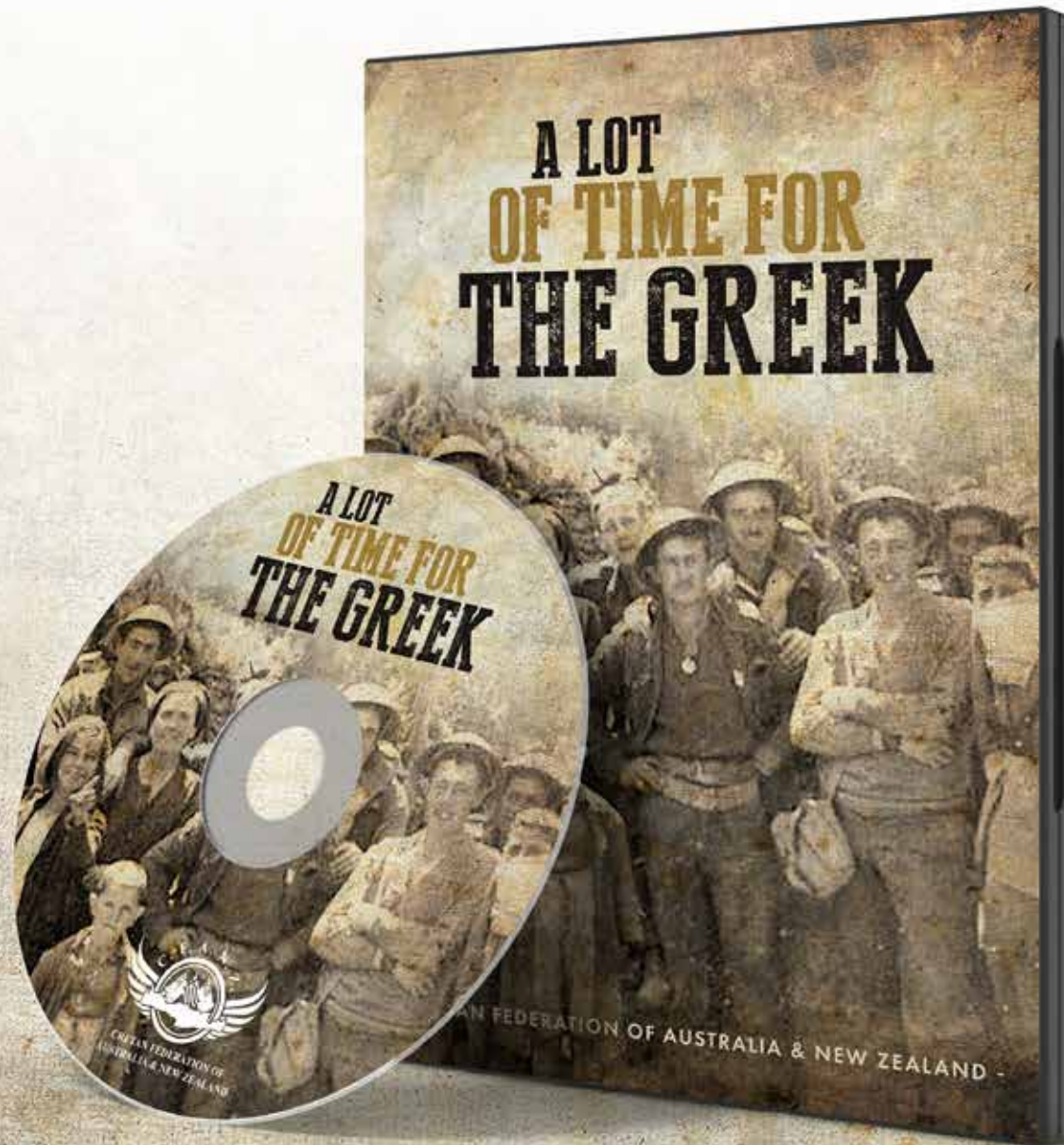
600 deliveries for Crown, I had 20 drivers in a warehouse loading up and going coming back loading up going.

That was the hardest, more stressful time in my life and the only reason I got through it was family, and specifically my sister Carli. Who stayed up with me till 2am organising the logistics to meet time requirements, helping me when she had her full time job to deal with too.

Although we were busier in lockdown, the business is still used by hundreds of businesses in need. Corporate offices use our service to connect all their staff working from home by organising us to deliver gifts to them or grazing boxes during Zoom meetings. The five day lockdown on the week of Valentine's Day saw our service being utilised for loved ones to still send gifts to one another, connecting the community despite another lockdown. 2021 will see The Traxi app – I am so proud that in just under a year I have been able to excel the business to this level. There is so much more to come.

I am forever grateful to my family for helping me get here over the last year; My dad for educating me on business, my mum for teaching me patience with myself, and my sister for supporting me in every step of this journey.

A Lot of Time for the Greek tells the story of the campaign in Greece and Crete in 1941, through the eyes of Australian and New Zealand soldiers who were there – the ‘forgotten Anzacs’. Especially suited for educational and community screenings, the documentary places the invasion of Greece by the fascist dictatorships in its historical setting, as a key moment in the world-wide fight for freedom. The relationships formed between the Anzacs and the Greek people in the dark hours of the Second World War proved a prologue to the post-war migration of Greeks to Australia, a bond now sustained by the work of many organisations to preserve the memory of those who sacrificed so much in 1941.

BONUS DVD Included : ANZAC Crete Veteran Stories & Interviews

[FILM PRODUCER :]
MR. JOHN IRWIN

[DIRECTED & WRITTEN BY :]
DR. PETER EWER

DANCES OF CRETE

Cretan Folklore

The Cretan Federation of Australia feels its imperative that we promote our culture through our dances. Ms. Stephanie Houdalakis who is a third generation of Cretan descent and a Dance Teacher at the Cretan Brotherhood will profile 2 different dances in each issue of « Cretan Times ».

ΜΑΛΕΒΙΖΙΩΤΗΣ

Malevisiotis (μαλεβιζιώτης) is a dance guaranteed to bring liveliness and joy to any glenti. Originating from the area of Malevizi near Irakleion, the dance spread to the rest of the island, during the 1920s and is now enjoyed by everybody over the island. The name malevisioti is used interchangeably with Kastrinos Pidictos (καστρινός πηδηχτός). The name Kastrinos Pidictos pays homage to the Kastro (fortress) at the Heraklion Port. It is said that the vivacity, the jumps and the leaps of the dancers were performed to drive away the evil spirits.

Malevisiotis is usually played with a lyra, violin or askomantura (the Cretan version of a bagpipe) and is accompanied by the lute and the mandolin. The musicians sing mantinades about the dancers who perform solos and play to match their swift and detailed steps. It consists of sixteen steps, in which the dances perform eight steps in front and eight steps behind, all in the same fashion. This is another dance that is set in a circle, with the dancers' holding hands and the palms at shoulder height and the elbows bent.

The lead dancer is often detached from the circle to be able to make the impressively twisting jumps many times, improvising on the rhythm constantly. Essentially the first dancer has a solo part and essentially composes his own dance act. The female first dancer can also dance the solos with more graceful, delicate, slightly leaping steps, combining fast turns, and intricate moves.

BY STEPHANIE HOUDALAKIS

Below are some renditions of the traditional Malevisioti, which are available on YouTube.

ΜΑΛΕΒΙΖΙΩΤΗΣ

Μανώλης Αλεξάκης
https://www.youtube.com/watch?v=bUulBThqz_k

ΜΑΛΕΒΙΖΙΩΤΗΣ

Αντώνης Μαρτσάκης
<https://www.youtube.com/watch?v=m0TEHbwdDWI>

MUSICIANS FROM CRETE

Personal Profiles & Interviews

In our Federation's endeavors to reach out to our Youth through our Music and thanks to her passion for Cretan Music, Mary Rissakis, will be presenting to you a regular segment of our Cretan Times Periodical profiling young Cretan Musicians that have not come to Australia. She will delve into their lives and give you a firsthand account of their inspirations, their passion and most importantly their latest releases. Please join her in this musical journey, as she discovers many of Crete's talented musicians.

BY MARY
RISSAKIS

KOSTA DAFERMOS

Ποια είναι η καταγωγή σου;

Η καταγωγή μου είναι από την Αξό Μυλοποτάμου Ρεθύμνης.

Ποσό χρονών ήσουν όταν έπιασες το πρώτο σου μουσικό όργανο και ποιο ήταν αυτό;

Σε ηλικία πέντε ετών και το πρώτο μου μουσικό όργανο ήταν η λύρα.

Είχες δασκάλους ή είσαι αυτοδίδαχτος;

Σε ηλικία δέκα ετών πήγα στο μουσικό σχολείο όπου μαθήτευσα δίπλα σε καταξιωμένους καλλιτέχνες της Κρήτης για τρία χρόνια και έπειτα συνέχισα μόνος μου.

Τι σε ώθησε να επιλέξεις το συγκεκριμένο μουσικό όργανο και γενικά να ασχοληθείς με την παράδοση;

Τα πρώτα μου ερεθίσματα τα πήρα από τον πατέρα μου λόγω του ότι παίζει και εκείνος λύρα. Οπότε και εγώ ήταν μοιραίο να ασχοληθώ με την παράδοση.

Μόλις κυκλοφόρησες ένα νέο τραγούδι. Τι ήταν αυτό που σε ενέπνευσε να το γράψεις;

Ο κάθε καλλιτέχνης εξωτερικεύει τα συναισθήματα του και ερμηνεύει είτε τον ερώτα, είτε τον πόνο, είτε την χαρά ή γενικότερα διάφορες καταστάσεις που βιώνει στη ζωή του μέσω των τραγουδιών.

Εκτός από μουσική γράφεις και στίχους;

Ναι, γράφω κατά καιρούς, αλλά δεν μπορώ να πω ότι είμαι στιχουργός.

Με ποιους καλλιτέχνες έχεις συνεργαστεί;

Έχω συνεργαστεί με πάρα πολλούς καλλιτέχνες στην πορεία της καριέρας μου όπως τον Βασίλη Σταυρακάκη, τον Μιχάλη Καλλέργη, τον Γιώργη Ξυλούρη (Ψαρογιώργη), τον Νίκο Στρατάκη, τον Μιχάλη Κουνάλη, τον Νικόλα Καρατζή, τον Κώστα Καλλέργη (Κουρούπης), τον Μανώλη Κόνταρο, τον Αντώνη Σταυρακάκη και πολλούς άλλους αξιόλογους καλλιτέχνες.

Ποιους καλλιτέχνες θεωρείς πρότυπα στην καριέρα σου;

Τον Νίκο Ξυλούρη, τον Κώστα Μουντάκη, τον Αθανάσιο Σκορδάλο, τον Λεωνίδα Κιάδο, τον Βασίλη Σκούλα και γενικά πολλούς κρητικούς καλλιτέχνες.

Τι αλλά είδη μουσικής ακούς στον ελεύθερο σου χρόνο, και ποια η γνώμη σου για την ελληνική μουσική γενικότερα (πέρα από τα παραδοσιακά);

Γενικά ακούω πολλά είδη μουσικής, όπως Ροκ, λαϊκά, έντεχνα, Κρητικά, εννοείται, και διάφορες παραδοσιακές μουσικές του κόσμου. Θεωρώ ότι στην Ελλάδα υπάρχουν πολλοί αξιόλογοι καλλιτέχνες που έχουν κρατήσει την Ελληνική μουσική σε υψηλό επίπεδο.

Σε ποιες χώρες και πόλεις, εκτός από την Κρήτη, και γενικά την Ελλάδα, έχεις εμφανιστεί;

Έχω παίξει και έχω τραγουδήσει σε πολλά μέρη της Ελλάδας και στο εξωτερικό όπως στο Χονγκ Κονγκ και στη Χαϊνάν της Κίνας, στη Σαουδική Αραβία, στο Κατάρ, στο Μονάχο της Γερμανίας, στη Φρανκφούρτη και στο Ρούσελχαϊμ.

Υπάρχει κάποιο μέρος που δεν έχεις εμφανιστεί ακόμη αλλά θα ήθελες πολύ;

Εννοείται πως υπάρχει και πραγματικά όταν μου δοθεί η ευκαιρία να ταξιδέψω ως εκεί, θα νιώσω μεγάλη χαρά και ικανοποίηση που θα παίζω και θα τραγουδήσω σε αυτό το μέρος και για αυτούς τους ανθρώπους, που βρίσκονται εκεί και δεν είναι άλλο από την Αυστραλία.

Αγαπημένο κομμάτι/ά που παίζεις πάντα στις ζωντανές σου εμφανίσεις;

Ένα από τα αγαπημένα μου κομμάτια που παίζω πάντα στις ζωντανές εμφανίσεις μου είναι το «Μόνο εκείνος που αγαπά» του Θανάση Σκορδάλου και επίσης άλλο ένα πολύ αγαπημένο κομμάτι του Νίκου Ξυλούρη το «Όσα βαρούν τα σίδερα».

Ποια η γνώμη σου για την ενασχόληση της νεολαίας με την παράδοση; Είσαι ευχαριστημένος με την συμμετοχή των νέων ως τώρα ή πιστεύεις ότι δεν αρκεί;

Κατά τη γνώμη μου τα τελευταία χρόνια η νεολαία έχει κάνει στροφή στην παράδοση και αυτό είναι πολύ ενθαρρυντικό. Το να τιμάει η νεολαία τις ρίζες της και τις παραδόσεις της είναι πολύ ουσιαστικό για την Κρήτη γενικότερα.

Ποια θα ήταν η συμβουλή σου σε κάποιον που θέλει να ασχοληθεί με την παραδοσιακή μουσική;

Καταρχάς να ασχοληθεί γιατί το αγαπάει. Δεύτερον να το κάνει με σεβασμό. Και τρίτον να δουλέψει σκληρά.

Πιστεύεις ότι το Ίντερνερτ έχει κάνει καλό ως προς την διάδοση της παραδοσιακής μουσικής ή την έχει επισκιάσει;

Θεωρώ ότι η τεχνολογία μπήκε στη ζωή μας για να την κάνει καλύτερη, άρα κατά την γνώμη μου έχει κάνει καλό.

Η μουσική σε έχει βοηθήσει στην προσωπική σου ζωή και στην διαμόρφωση του χαρακτήρα σου και αν ναι πώς;

Σίγουρα με έχει βοηθήσει λόγω της αναγνωσιμότητας, αλλά θεωρώ ότι στη διαμόρφωση του χαρακτήρα παίζουν ρόλο οι αρχές που παίρνει κάποιος από την οικογένειά του.

MIHALIS STAVROULAKIS

Ποια είναι η καταγωγή σου;

Κατάγομαι από το χωριό Ζαρός του Δήμου Φαιστού Ηρακλείου.

Ποσό χρονών ήσουν όταν έπιασες το πρώτο σου μουσικό όργανο και ποιο ήταν αυτό;

Τεσσάρων χρόνων πρωτοέπιασα μπουζούκι. Αρκετά χρόνια μετά ήρθε το λαούτο στη ζωή μου.

Είχες δασκάλους ή είσαι αυτοδίδαχτος;

Είχα πάρα πολλούς δασκάλους σε διαφορετικά είδη μουσικής, πράγμα που με διαμόρφωσε αρκετά σαν άνθρωπο και σαν μουσικό.

Τι σε ώθησε να επιλέξεις το συγκεκριμένο μουσικό όργανο και γενικά να ασχοληθείς με την παράδοση;

Οι περισσότερες παρέες της οικογένειάς μου και οι συγγενείς μου τραγουδούσαν (ερασιτεχνικά) και χόρευαν. Μετά από πολλά χρόνια κατάλαβα ότι πέρα από το κοντινό περιβάλλον, το σημαντικότερο ρόλο τον έπαιξαν οι γονείς μου που με κάθε τρόπο φρόντισαν να μαθαίνω με κάθε ευκαιρία το παρελθόν μου, της φυλής μου (Ελλάδα-Κρήτη). Όλη αυτή η αγάπη για την ιστορία του τόπου μας με συνέβαλλε υποσυνείδητα να θέλω να ασχοληθώ με την παράδοση μας. Το λαούτο το διάλεξα λόγω της μελωδίας του, που σε συνδυασμό με τον επιθετικό χαρακτήρα του μου κάλυπταν όλες μου τις ψυχικές ανάγκες.

Μόλις κυκλοφόρησες ένα νέο τραγούδι. Τι ήταν αυτό που σε ενέπνευσε να το γράψεις;

Μου είναι πολύ εύκολο να φτιάξω καινούρια μουσική. Δε θα μιλήσω λοιπόν για έμπνευση αλλά για κίνητρο. Κίνητρο μπορεί να μου δώσει οτιδήποτε, μια απώλεια, η αγάπη, ο θυμός, μια ηρωική πράξη, ο πόνος, ένας καλός στίχος και πολλά άλλα.

Εκτός από μουσική γράφεις και στίχους;

Προς το παρόν όχι. Μόνο μουσική.

Με ποιους καλλιτέχνες έχεις συνεργαστεί;

Έχω συνεργαστεί με πολλούς. Αντώνης και Μανώλης Περιστέρης, Γιώργος Σκορδάλος, Διονύσης Κορνηλάκης, Γιώργος Στριλινγκάς, Σταύρος Ψαρουδάκης, Νεκτάριος Κλωστράκης, Γιώργος Λεκάκης και πολλοί άλλοι.

Ποιους καλλιτέχνες θεωρείς πρότυπα στην καριέρα σου;

Σαν πρότυπα «καριέρας» έχω μόνο μουσικούς του φλαμένκο και της τζαζ, π.χ. Paco de Lucia, Tomatito, Vicente Amigo, Chick Corea, Bireli Lagrene και πολλούς άλλους.

Τι αλλά είδη μουσικής ακούς στον ελεύθερο σου χρόνο, και ποια η γνώμη σου για την ελληνική μουσική γενικότερα (πέρα από τα παραδοσιακά);

Ακούω σχεδόν τα πάντα. Ανάλογα τη διάθεση μου μπορεί να ακούω ψαλμούς, trance, κλασική μουσική, house, jazz, blues, flamenco, rock, metal, pop, rnb, hip hop, rap και τις περισσότερες παραδοσιακές μουσικές της μέσης Ανατολής.

Σε ποιες χώρες και πόλεις, εκτός από την Κρήτη, και γενικά την Ελλάδα, έχεις εμφανιστεί;

Σχεδόν σε όλη την Ελλάδα, Γερμανία, Σλοβακία, Ηνωμένες Πολιτείες και Καναδά.

Υπάρχει κάποιο μέρος που δεν έχεις εμφανιστεί ακόμη αλλά θα ήθελες πολύ;

Υπάρχουν πολλά μέρη που δεν έχω εμφανιστεί ακόμα και θα το ήθελα πολύ, όπως η ήπειρος που κατοικείτε. Μου αρέσει να ψυχαγωγώ τον κόσμο και να ακούσουν τη μουσική μας και ξένοι λαοί που δε την γνωρίζουν. Θα ήθελα πολύ να πάω όπου υπάρχει Ελληνισμός αλλά και όπου δεν υπάρχει.

Αγαπημένο κομμάτι/ά που παίζεις πάντα στις ζωντανές σου εμφανίσεις;

Είναι παρά πολλά τα αγαπημένα μου.

Ποια η γνώμη σου για την ενασχόληση της νεολαίας με την παράδοση; Είσαι ευχαριστημένος με την συμμετοχή των νέων ως τώρα ή πιστεύεις ότι δεν αρκεί;

Νομίζω ότι οι νέοι είναι πιο κοντά από ποτέ στην παραδοσιακή μας μουσική.

Ποια θα ήταν η συμβουλή σου σε κάποιον που θέλει να ασχοληθεί με την παραδοσιακή μουσική;

Να το κάνει πολύ προσεκτικά και υπεύθυνα χωρίς προχειρότητες.

Πιστεύεις ότι το Ίντερνερτ έχει κάνει καλό ως προς την διάδοση της παραδοσιακής μουσικής ή την έχει επισκιάσει;

Το Ίντερνερτ, κατά τη γνώμη μου, είναι ένα όπλο το οποίο αν ξέρεις πώς να το χρησιμοποιήσεις μπορεί να αναδείξει τη δουλειά σου σε κόσμο που ποτέ δε θα σε μάθαινε. Οπότε νομίζω ότι, ναι έχει κάνει καλό.

Η μουσική σε έχει βοηθήσει στην προσωπική σου ζωή και στην διαμόρφωση του χαρακτήρα σου και αν ναι πώς;

Με έχει βοηθήσει πολύ. Επειδή γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Αθήνα η επαφή μου και με άλλες μουσικές μου δίδαξε πολλά πράγματα. Αρχικά αποδέχτηκα τον εαυτό μου, προσπαθώντας να βρω τις αδυναμίες μου και να τις βελτιώσω και στην πορεία αγάπησα τον εαυτό μου, χωρίς να νιώθω ότι είμαι ανώτερος ή κατώτερος από τους άλλους. Αυτά τα δυο με έμαθαν να αγαπώ και να σέβομαι την διαφορετικότητα και την αξιοπρέπεια του κάθε ανθρώπου.

ΙΑΤΡΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ «TEDDY BEAR HOSPITAL»

Κρητικοπούλα Γιατρός Νίκη Πετράκη

Μεγάλωσε με ιστορίες από την Ελλάδα, το χωριό, τις δυσκολίες, όπως της τις εξιστορούσε η γιαγιά της Ευαγγελία Παξεβανίδη-Τούρνα. Κάθε εβδομάδα, για δέκα χρόνια, ο παππούς της Κυριάκος Πετράκης, την πήγαινε μαζί με τα αδέρφια και τα ξαδέλφια της στο ελληνικό σχολείο όπου έφτασε να κάνει κλασικές σπουδές και αρχαία ελληνικά. Όσο μεγάλωνε, χόρευε παραδοσιακούς κρητικούς χορούς και συμμετείχε με ζήλο στα δρώμενα της ελληνικής κοινότητας της Μελβούρνης.

Η Nikki Petrakis είναι μία νέα ανερχόμενη ιατρός που εκτελεί την πρακτική της εξάσκηση στο νοσοκομείο Northern Health της Μελβούρνης. Το νοσοκομείο αυτό ήταν η πρώτη επιλογή της, καθώς ήθελε να βρίσκεται κοντά στο ελληνικό στοιχείο της πόλης.

Αυτό που ξεχωρίζει στην περίπτωση της νέας Ελληνοαυστραλής ιατρού είναι η αγάπη της και ο δεσμός της με την ελληνική κοινότητα και η ταύτισή της με την Ελλάδα, παρ' ότι δεν γεννήθηκε εκεί.

Μεγάλωσε με ιστορίες από την Ελλάδα, το χωριό, τις δυσκολίες, όπως της τις εξιστορούσε η γιαγιά της Ευαγγελία Παξεβανίδη - Τούρνα. Κάθε εβδομάδα, για δέκα χρόνια, ο παππούς της Κυριάκος Πετράκης, την πήγαινε μαζί με τα αδέρφια και τα ξαδέλφια της στο ελληνικό σχολείο όπου έφτασε να κάνει κλασικές σπουδές και αρχαία ελληνικά. Όσο μεγάλωνε, χόρευε παραδοσιακούς κρητικούς χορούς και συμμετείχε με ζήλο στα δρώμενα της Παγκρήτιας Ένωσης Μελβούρνης.

Στα χρόνια που σπούδαζε πήρε μέρος σε ιατρικές αποστολές σε απομακρυσμένα χωριά του Queensland, συντόνιζε εθελοντικά ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης για παιδιά, ενώ με υποτροφία βρέθηκε να εργάζεται και σε νοσοκομείο στο Fiji. Η Κρητικόπούλα ιατρός αισθάνεται ότι οφείλει την επιτυχία της στους παππούδες και της γιαγιάδες της. Οι Ευαγγελία και Κώστας Τούρνας ήταν εκείνοι που την ενέπνευσαν να σπουδάσει Ιατρική, ενώ οι Νίκη και Κυριάκος Πετράκης ήταν κοντά της προσφέροντας τη στήριξη τους καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών της στο Queensland.

Η γιαγιά της Ευαγγελία, ήταν εκείνη που την ενθάρρυνε να σπουδάσει Ιατρική. Πάντα της μιλούσε για τις παραδοσιακές θεραπείες, τα γιατροσόφια που χρησιμοποιούσαν στα χωριά για διάφορες παθήσεις.

Πιστεύω ότι ήταν κάτι που θα ήθελε εκείνη για τον εαυτό τους, αλλά με τη δύσκολη ζωή που είχε στην Ελλάδα, δεν είχε ποτέ την ευκαιρία να πάει σχολείο ή να σπουδάσει» είπε στον «Νέο Κόσμο» η κυρία Petrakis. «Ίσως σπούδασα Ιατρική για εκείνην. Είχα όλα τα εφόδια εδώ, όλες τις ευκαιρίες. Η γιαγιά μου γνωρίζει καλά τα παραδοσιακά γιατροσόφια. Ακόμα και τώρα που έγινα ιατρός, σ' εκείνη θα απευθυνθώ όταν έχω κάτι, γιατί γνωρίζει φυσικούς τρόπους αντιμετώπισης διαφόρων παθήσεων. Για παράδειγμα για τον πόνο στις αρθρώσεις προτείνει λιναρόσπορο σε γάλα, και ζουμί από σύκα για την θεραπεία των ρόζων. Η γιαγιά μου είχε μία αδερφή που έπασχε από σύνδρομο Down. Την πρόσεχαν μια ζωή. Και νομίζω μέσα από τη φροντίδα που της παρείχε απέκτησε μία ευρεία γνώση ιατρικών θεμάτων.

Μόλις τελείωσε το σχολείο, η Nikki Petrakis, ξεκίνησε τις σπουδές της στην Ιατρική στο Πανεπιστήμιο James Cook του Queensland.

«Ήταν πολύ ωραία να σπουδάξει κανείς σε αυτή την πόλη. Είχα την ευκαιρία να συμμετέχω σε αποστολές στην ύπαιθρο με την οργάνωση Royal Flying Doctors. Σε αυτά τα απομακρυσμένα χωριά είδα αυτό που μου περιέγραφε η γιαγιά μου η Ευαγγελία από το δικό της χωριό. Πήγα στην πιο απομακρυσμένη γωνιά της Αυστραλίας και στα σύνορα της Βόρειας Περιοχής όπου δεν υπάρχουν καθόλου ιατρικές μονάδες ούτε μόνιμοι

γιατροί. Πηγαίναμε για μια μέρα για να εξετάσουμε όλους τους κατοίκους και να τους παρέχουμε βασικές υπηρεσίες υγείας. Εκεί μαθαίνεις να σκέφτεσαι στο πόδι. Αυτή είναι και η παραδοσιακή ιατρική. Μαθαίνεις να ασκείς την ιατρική με περιορισμένα εφόδια και αναγκάζεσαι να εξελιχθείς και να αναπτύξεις δεξιότητες για να ανταπεξέλθεις».

Σε αυτά τα χωριά είδα ότι τα παιδιά δεν είχαν πρόσβαση σε όλα τα πράγματα που έχουν τα παιδιά στις πόλεις. Και κυρίως τους έλειπαν οι βασικοί κανόνες υγιεινής. Δεν βούρτσιζαν τα δόντια τους, δεν φορούσαν καπέλα, ή αντηλιακό και το φαγητό τους δεν ήταν υγιεινό. Γι' αυτό και συντόνισα ένα πρόγραμμα για τα σχολεία «Teddy Bear Hospital».

Με άλλους εθελοντές φοιτητές της Ιατρικής μεταβαίναμε σε σχολεία στην επαρχία και στο Townsville και τους μαθαίναμε τους βασικούς κανόνες υγιεινής: Τι να προσέχουν μεγαλώνοντας, το μπάνιο, τα καπέλα για τον ήλιο, να τρώνε καλά, να γυμνάζονται. Όλο αυτό άρεσε πολύ στα παιδιά. Έφερναν και τα αρκουδάκια τους και έπαιζαν τον γιατρό. Στόχος του προγράμματος ήταν να δώσουμε την ευκαιρία

στα παιδιά να πάρουν πάνω τους την ευθύνη για τη δική τους υγεία. Όλα αυτά που αντιμετωπίζουμε, τις παθήσεις που βλέπουμε στα παιδιά μπορούν να προληφθούν. Είναι πολύ πιο δύσκολο να αντιστρέψεις μία χρόνια πάθηση όταν οι κακές συνήθειες έχουν αποκρυσταλλωθεί

Ξεκίνησα φέτος την πρακτική στο Νοσοκομείο Northern Health. Ήταν η

πρώτη επιλογή μου γιατί ήθελα να είμαι κοντά σε Έλληνες και τους παππούδες μου. Αυτή τη στιγμή εξασκώμαι στη γενική ιατρική. Σε λίγο θα κάνω την πρακτική μου στο χειρουργείο, ενώ τα Χριστούγεννα θα είμαι στα επείγοντα περιστατικά. Ακόμα δεν έχω αποφασίσει ποια ειδικότητα θα ακολουθήσω. Αλλά αυτή τη στιγμή είμαι πολύ ευχαριστημένη με το νοσοκομείο. Είναι πολύ σημαντική η εκπαίδευση και η στήριξη που μας παρέχουν εκεί. Παράλληλα, συμμετέχω και στις ενδιαφέρουσες βραδιές και τα σεμινάρια που διοργανώνει η Ελληνική Ιατρική Ένωση Αυστραλίας

ΝΑΥΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Πρόεδρος ο Εμμανουήλ Ι. Πετράκης, Αρχιπλοίαρχος (Μ) Π.Ν.

Στη δυτική πλευρά του Ενετικού λιμανιού των Χανίων βρίσκεται το Φρούριο Φιρκά, που κατασκευάστηκε κατά τη διάρκεια της Ενετοκρατίας (1204-1669), για να εγκατασταθεί η τοπική φρουρά, ώστε να αποτελέσει μέρος της γενικής οχύρωσης του λιμανιού. Η ονομασία του προέρχεται από την περίοδο της οθωμανικής κυριαρχίας του νησιού (1669-1898), που στα οθωμανικά "Φιρκά" σημαίνει Στρατώνας. Στο σημείο αυτό την Κυριακή 1η Δεκεμβρίου του 1913 παίχτηκε η τελευταία πράξη του δράματος των Κρητών, καθώς μετά από πολυετείς αγώνες με κάθε επισημότητα υψώθηκε η Ελληνική Σημαία στον ουρανό των Χανίων, επισφραγίζοντας με αυτό τον τρόπο την Ένωση της Κρήτης με τη Μητέρα Ελλάδα. Στην είσοδο του ιστορικού αυτού φρουρίου στεγάζεται το Ναυτικό Μουσείο Κρήτης, το οποίο ιδρύθηκε το 1973 με απώτερο σκοπό τη διαφύλαξη και προβολή της Ναυτικής Παράδοσης και της Ιστορίας του τόπου μας. Μεταξύ των συλλογών του μουσείου υπάρχουν μοντέλα μεγάλων διαστάσεων πολεμικών πλοίων από την αρχαιότητα μέχρι τη σύγχρονη εποχή, διάφορα κειμήλια από του Βαλκανικούς Πολέμους (1912-1913) και τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο (1939-1945), μοντέλα πλοίων του εμπορικού ναυτικού, η έκθεση για τη Μάχη της Κρήτης (Μάιος 1941) και η φιλοτελική έκθεση με γραμματοσήμα από όλο τον κόσμο σχετικά με την Ναυσιπλοΐα και το Θαλάσσιο Περιβάλλον κ.α. Το Μουσείο μας προικοδοτήθηκε από το Πολεμικό Ναυτικό και λειτουργεί με την αμέριστη συμπαράσταση της Περιφέρειας Κρήτης - Περιφερειακής Ενότητας Χανίων, του Δήμου Χανίων και

του Πολεμικού Ναυτικού. Από το 2011 το Μουσείο είναι και επίσημο μέλος του Παγκόσμιου Συμβουλίου Μουσείων (ICOM).

Η έκθεση και παρουσίαση των συλλογών του Ναυτικού Μουσείου συμπληρώνονται σε ένα δεύτερο ιστορικό χώρο, που βρίσκεται στην ανατολική είσοδο του Ενετικού λιμένα της πόλης των Χανίων και αποτελεί ένα από τα τρία διασωθέντα Νεώρια (ναυπηγεία) του ΜΟΡΟ. Ύστερα από πρόβλεψη του Βενετού προβλεπτή Benedetto Moro οι Ενετοί ήθελαν να κατασκευάσουν 5 Νεώρια πάνω στον ισοπεδωμένο βράχο του "Λαγονησιού", από τα οποία, όταν οι Οθωμανοί κατέλαβαν την πόλη των Χανίων το 1645, είχαν προλάβει να ολοκληρωθούν τα δύο (αυτά που σώζονται και σήμερα) και ένα έμεινε ημιτελές. Το συγκεκριμένο Νεώριο παρέμεινε ασκεπές για αρκετά χρόνια όπως δείχνει και ένας γαλλικός χάρτης των αρχών του 18ου αιώνα και αργότερα στεγάστηκε με κεραμοσκεπή. Εκτός από τα συγκεκριμένα Νεώρια οι Ενετοί (1204-1645) για να διατηρήσουν τη ναυτική τους δύναμη στη Μεσόγειο ξεκίνησαν την κατασκευή στο λιμάνι των Χανίων 17 Νεωρίων, από τα οποία σήμερα σώζονται τα 7, ώστε να επισκευάζουν και να προστατεύουν τις γαλέρες τους κατά τη διάρκεια του χειμώνα. Τα Νεώρια αυτά διαφέρουν στην αρχιτεκτονική από εκείνα του ΜΟΡΟ, καθώς στα τελευταία η πίσω τους πλευρά είναι προσκείμενη στο τείχος και εκτός από την κύρια είσοδο υπάρχει ένα μεγάλο ημικυκλικό παράθυρο στον ανατολικό τοίχο του καθενός. Το

πρώτο Νεώριο του ΜΟΡΟ έχει παραχωρηθεί από το υπουργείο Πολιτισμού στο Ναυτικό Μουσείο Κρήτης, ώστε να στεγαστεί η Μόνιμη Έκθεση Αρχαίας και Παραδοσιακής Ναυπηγικής.

Πολιτισμική δραστηριότητα

Το Ναυτικό Μουσείο Κρήτης συμμετέχει ενεργά στα πολιτισμικά δρώμενα διοργανώνοντας διάφορες εκδηλώσεις, που αφορούν σημαντικά γεγονότα της Νεότερης Ναυτικής Ιστορίας, όπως η συμπλήρωση των 100 χρόνων από την καθέλκυση του Ιστορικού Θωρηκτού Γ. Αβέρωφ το 2010 ή τη συμπλήρωση των 76 ετών το 2019 από την πρόσκρουση σε νάρκη του θρυλικού Αντιτορπιλικού Α/Τ Αδρίας L67 στο Εθνικό Ιστορικό Μουσείο (Μέγαρο Παλαιάς Βουλής). Στο πλαίσιο της συγκεκριμένης εκδήλωσης με παρουσία του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας παρουσιάστηκε για πρώτη φορά το μοντέλο του πλοίου μεγάλων διαστάσεων, που κοσμεί το Μουσείο μας και ένα έντυπο με ομιλίες του Ναυάρχου Ι. Τούμπα στην Ακαδημία Αθηνών. Επιπλέον το Ναυτικό Μουσείο συμμετέχει ενεργά κάθε χρόνο στις επετειακές εκδηλώσεις για την Ένωση της Κρήτης με την υπόλοιπη Ελλάδα την 1η Δεκεμβρίου καθώς και για την Μάχη της Κρήτης στα τέλη του Μαΐου. Εκτός από τον χώρο της Ναυτικής Παράδοσης και της Τοπικής Ιστορίας το Ναυτικό Μουσείο δραστηριοποιείται ενεργά στο πεδίο του φιλοτελισμού, διαθέτοντας μια μεγάλη συλλογή γραμματοσήμων και διάφορου φιλοτελικού υλικού από όλο τον κόσμο, διοργανώνοντας εκθέσεις τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Ενδεικτικά αναφέρονται η έκθεση με τίτλο "Φάροι του Κόσμου", που εγκαινιάστηκε το 2010 στο Νεώριο ΜΟΡΟ, που αποτελεί χώρο έκθεσης του Ναυτικού Μουσείου Κρήτης αλλά και μια έκθεση γραμματοσήμων θρησκευτικού θέματος με τίτλο "Χριστιανισμός", που εγκαινιάστηκε το 2018 στο Ταχυδρομικό και Τηλεγραφικό Μουσείο Κεντρικής Ευρώπης στην Τερνέστη της Ιταλίας. Στον ίδιο εκθεσιακό χώρο αναμένεται εντός του 2021 να πραγματοποιηθεί μια φιλοτελική έκθεση με θέμα "Ναυσιπλοΐα", με γραμματοσήμα και φιλοτελικά είδη από όλο τον κόσμο, που προέρχονται από τη μόνιμη έκθεση του Ναυτικού Μουσείου Κρήτης.

Το 2021 αποτελεί ένα ιδιαίτερα σημαντικό και επετειακό έτος της σύγχρονης Ιστορίας της Ελλάδας, καθώς συμπληρώνεται 200 από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης του 1821 κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, στον απόηχο της οποίας ιδρύεται το 1830 με το Πρωτόκολλο του Λονδίνου (03 Φεβρουαρίου 1830) το σύγχρονο κράτος της Ελληνικής Δημοκρατίας. Για την οργάνωση των επετειακών εκδηλώσεων

έχει συσταθεί η επιτροπή "Πρωτοβουλία 21", μέλος της οποίας είναι και το Ναυτικό Μουσείο Κρήτης, αποτελώντας ένα από τους 9 Πολιτισμικούς χώρους της περιφέρειας, που συμμετέχει ενεργά συνδιοργανώνοντας με το Εθνικό Ιστορικό Μουσείο έκθεση σχετική με την Ελληνική Επανάσταση στον εκθεσιακό χώρο του Νεωρίου ΜΟΡΟ από τις 27 Μαρτίου έως και τον Σεπτέμβριο του 2021. Εκτός από την Ελληνική Επανάσταση τον Μάιο του 2021 συμπληρώνονται 80 χρόνια από τη Μάχη της Κρήτης κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου απέναντι στα Γερμανικά στρατεύματα και το Μουσείο μας, όπως κάθε χρόνο θα συμμετάσχει ενεργά στις επετειακές εκδηλώσεις, που θα πραγματοποιηθούν στα τέλη Μαΐου από την Περιφέρεια

Κρήτης - Περιφερειακή Ενότητα Χανίων.

Τα τελευταία χρόνια από όλους εμάς στο Ναυτικό Μουσείο Κρήτης καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για την οποιαδήποτε δυνατή προβολή του Μουσείου μας σε ολόκληρο τον κόσμο. Πραγματοποιούνται ξεναγήσεις στους χώρους μας, ημερίδες, εκδηλώσεις, εκθέσεις και δημοσιεύσεις άρθρων σε Ελλάδα και εξωτερικό με απώτερο στόχο την προβολή του Μουσείου μας και τη διάδοση της Ναυτικής Παράδοσης, της Ιστορίας και της Πολιτισμικής Κληρονομιάς του τόπου μας

NEMCON POOLS

GOLD AWARD
BEST RESIDENTIAL CONCRETE POOL

Nick Markogiannakis
m: 0411 722 844 e: nick@nemconpools.com.au

TOP GUN
COLLISION CENTRE
03 9330 4949

TOP GUN COLLISION CENTRE

Είχατε ατύχημα? Καλέστε μας πρώτους.
Με πάνω από 30 χρόνια εμπειρίας, δεσμευόμαστε να
βελτιώσουμε την εμπειρία των πελατών παρέχοντας εξαιρετική
εξυπηρέτηση και κατασκευή.
Χρησιμοποιήστε αυτό το κουπόνι και λάβετε 30% έκπτωση από
το ποσό απαλλαγής.

8-12 Victory Rd Airport West VIC 3042

Ισχύει Έως: 31 Δεκ 2021

TOP GUN
COLLISION CENTRE
03 9330 4949

TOP GUN COLLISION CENTRE

Had an accident? Call us first.
With over 30 years of experience, we are committed to
improving the customer experience by providing
exceptional service and workmanship.
Use this coupon to get 30% off of your excess.

8-12 Victory Rd Airport West VIC 3042

Valid Until: 31 Dec 2021

GEORGE'S COACHES

BOOK NOW!
NEW ZEALAND
SEPTEMBER 2021

FAMILY OWNED & OPERATED, WITH 35 YEARS EXPERIENCE IN THE
TRAVEL INDUSTRY, WE'LL TAKE CARE OF YOUR TRAVEL NEEDS.

CONTACT US: (03) 900 900 16

Degani Northcote
 Shop 90-92 3 Separation St
 Northcote
 03 94895000
 @degani_northcote
 OPEN 7 DAYS 6:30am to Late
 Owners
 Tammy Missailidis
 George Koukounakis

Visit the Club Where Canberra Meets.

Woden Bistro with Kids Play World • Ginseng Chinese • Fillos Taverna + Bar
 Cafe, Bar & Lounge • State-of-the-art Gaming Lounge • Packed events calendar
 all year round • Two stunning function rooms • Conferences
 Weddings • Special Occasions • Sports Bar & TAB

HELLENIC CLUB
 Where Canberra Meets

Get social with us
 @hellenicclubofcanberra

Hellenic Club Woden • Matilda St, Woden • 02 6281 0899 • www.hellenicclub.com.au/woden
 Hellenic Club in the City • 13 Moore St, Canberra City • 02 6162 6777 • www.hellenicclub.com.au/city

CRETAN FEDERATION OF
AUSTRALIA & NEW ZEALAND